

Handelingen

7-8-9.

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1980-1981

Vergaderingen van februari **1981**

GEWESTPLAN-MAASLAND

WATERZUIVERINGSMAATSCHAPPIJ KUSTBEKKEN

HERSTRUCTURERING BEDRIJVEN

BESCHERMING KUNSTPATRIMONIUM

GEMEENTEFONDS

BEHEER OVERHEIDSBEDRIJVEN

WAARBORG BRT

STAATSPRIJS

MOTIES HERSTRUCTURERING BEDRIJVEN

MOTIES BESCHERMING KUNSTPATRIMONIUM

Inhoud

Nr. 7 25 februari 1981
Morgenvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 337

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 337

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 337

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 338

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 338

Verslagen
Indiening, blz. 339

Jaarverslag
Indiening, blz. 339

Verzoekschriften
Indiening en verwijzing, blz. 339

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 63)
Indiening, blz. 339

Onderzoek naar taalgroep, blz. 340

Dringende vraag (R.v.O. art. 64,5)
Dringende vraag van de heer F. Colla tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over voor de privé-sector naderige GIMV-initiatieven, blz. 340

Regeling van de werkzaamheden, blz. 341

Vragen (R.v.O. art. 64)
Vraag van de heer J. Mangelschots tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over de drinkwatervoorziening in het Vlaamse Gewest, blz. 341

Vraag van de heer A. Diegenant tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans) over een mogelijke sluiting van de vestiging Groot-Bijgaarden van de groep Weyerhaeuser International en de maatregelen om die vestiging in stand te houden, blz. 343

Vraag van de heer J. Somers tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de ongelijke behandeling van de vrije radiozenders, blz. 343

Vraag van de heer J. Van Elewycck tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de BRT en de culturele akkoorden, blz. 344

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve (G. Geens) over de in uitzicht gestelde rentetoeelage bij hypothecaire lening, blz. 344

Vraag van de heer E. Vansteenkiste tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over de aan het bedrijf Gregg verleende overheidssteun, blz. 344

Vraag van de heer J. Egelmeers tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de restauratie en de toekomstige bestemming van de Sint-Bernardusabdij en omliggende gronden te Herniksen, blz. 347

Vraag van de heer J. Gabriëls tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over het uitblij-

ven van de volledige uitkering van het aan de Nationale Landmaatschappij toegezegde krediet, blz. 346

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over het ontslag van een TV-presentator bij de BRT, blz. 347

Regeling van de werkzaamheden, blz. 347

Vragen (R.v.O. art. 64) (Voortzetting)
Vraag van de heer F. Colla tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de aankoop van "De Brakke Grond" te Amsterdam, blz. 347

Vraag van de heer A. De Beul tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over het Vlaams Cultuurcentrum "De Brakke Grond" te Amsterdam, blz. 348

Vraag van de heer A. De Beul tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de in het vooruitzicht gestelde BRT-programma's over collaboratie, blz. 350

Regeling van de werkzaamheden, blz. 350

Vragen (R.v.O. art. 64) (Voortzetting)
Vraag van de heer A. De Beul tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over de bescherming van het domein Eyckendaal te Brasschaat, blz. 351

Vraag van de heer K. Poma tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over de bescherming van het domein Eyckendaal te Brasschaat, blz. 351

Vraag van de heer A. De Beul tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over het uitblijven van het financieringsdecreet inzake monumenten en stads- en dorpsgezichten, blz. 352

Vraag van de heer F. Colla tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans) over de gevolgen van de toekenning van een rentetoeelage bij hypothecaire lening, blz. 352

Regeling van de werkzaamheden, blz. 353

Vragen (R.v.O. art. 64) (Voortzetting)
Vraag van de heer W. Kuijpers tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans) over de maatregelen ten opzichte van de mercaptanen-afdeling van Phillips-Petroleum te Tessenderlo, blz. 354

Vraag van de heer W. Desaeyere tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans) over de maatregelen ten opzichte van de mercaptanen-afdeling van Phillips-Petroleum te Tessenderlo, blz. 354

Interpellaties (R.v.O. art. 65)
Interpellatie van de heer J. Gabriëls tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans) over de manier waarop het gewestplan-Maasland zijn definitieve vorm kreeg en de bevoordeling in dat gewestplan van de huidige en toekomstige grinduitbaters, blz. 354

Sprekers : de heren J. Gabriëls, W. Mesotten, P. Akkermans, Staatssecre-

taris voor de Vlaamse Gemeenschap.

Regeling van de werkzaamheden, blz. 360

Vragen (R.v.O. art. 64) (Voortzetting)
Vraag van de heer C. Van Elsen tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de onvoldedige BRT-berichtgeving betreffende de gerechtszaak "Front de la Jeunesse" tijdens de radionieuwsuitzending van 16 februari 1981 om 19 uur, blz. 360

Interpellaties (R.v.O. art. 65) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer E. Vansteenkiste tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over het onbegrijpelijk beleid van een overheidsinstantie, met name de waterzuiveringsmaatschappij voor het kustbekken, die de zuivering van de ene waterloop blijkt te zoeken in de veruiling van de andere, blz. 361

Sprekers : de heer E. Vansteenkiste, mevrouw M. Tyberghien-vandenbussche, M. Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap.

Nr. 8 Woensdag 25 februari 1981
Middagvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 366

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 366

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 366

Voorstel van resolutie
Indiening, blz. 366

Dringende vraag (R.v.O. art. 64,5)
Dringende vraag van de heer C. Moors tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (G. Geens) over het uitblijven van de studietoelagen, blz. 367

Motie van orde
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 367
Sprekers : de heren V. Anciaux, G. Verhaegen, J. Van Elewycck, K. Poma, G. Geens, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Regeling van de werkzaamheden, blz. 373

Interpellaties (R.v.O. art. 65)
Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans) over de in uitzicht gestelde herstructurering van de bedrijven Catala, Intermills en Weyerhae-

ser International en de noodzakelijkheid van een Vlaamse participatie, blz. 373

Sprekers : de heren J. Valkeniers, V. Vanderheyden, P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap.

Indiening van moties, blz. 378

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de beveiliging van de kunstwerken in de kerk van Onze-Lieve-Vrouw-Lombeek in het bijzonder en van het kunstpatrimonium in het algemeen en de werking van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, blz. 378

Sprekers : de heer J. Valkeniers, mevrouw R. De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap.

Indiening van moties, blz. 384

Interpellatie van de heer C. Van Elsen tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over de uitvoering van het koninklijk besluit van 28 januari 1977 tot vaststelling van de regelen inzake omslag van het deel van het Gemeentefonds dat aan de gemeenten van het Vlaamse gewest toevalt, blz. 384

Sprekers : de heren C. Van Elsen, M. Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap.

Interpellatie van de heer K. Poma tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over de wijze waarop overheidsbedrijven en meer bepaald de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen beheerd worden, blz. 388

Sprekers : de heren K. Poma, M. Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap.

Regeling van de werkzaamheden, blz. 390

Nr. 9 Donderdag 26 februari 1981

Afwezig met kennisgeving, blz. 391

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 391

Regeling van de werkzaamheden, blz. 391

Benoeming van een secretaris van de raad, blz. 391

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie
Benoeming van een vast Nederlandstalig lid, blz. 391

Ontwerp van decreet waarbij de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, gemachtigd wordt om onder waarborg van de gemeenschap één of meerdere leningen aan te gaan voor een totaal bedrag van 5.520 miljoen frank.
- 107 (1980-1981) - Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 392

Sprekers : mevrouw J. De Loore-Raeymaeckers, verslaggever, de heren K. Poma, G. De Rouck, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, mevrouw R. De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap

Artikelsgewijze bespreking, blz. 396

Voorstel van decreet van mevrouw J. De Loore-Raeymaeckers c.s. houdende instelling van een jaarlijkse staatsprijs voor vertaling van Nederlandse letterkunde.
- 65 (1980-1981) - Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 396

Sprekers : mevrouw M. Panneels-Van Baelen, verslaggever, de heren W. Peeters, J. Egelmeers, mevrouw R. De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, J. De Loore-Raeymaeckers.

Artikelsgewijze bespreking, blz. 398

Spreker : de heer De Rouck.

Mededeling van de voorzitter, blz. 399

Mededeling van de voorzitter

Oprichting van een werkgroep, blz. 400

Ontwerp van decreet waarbij de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, gemachtigd wordt om onder waarborg van de gemeenschap één of meerdere leningen aan te gaan voor een totaal bedrag van 5.520 miljoen frank.
- 107 (1980-1981) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 400

Voorstel van decreet van mevrouw J. De Loore-Raeymaeckers c.s. houdende instelling van een driejaarlijkse staatsprijs voor vertaling van Nederlandse letterkunde.
- 65 (1980-1981) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 401

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans) over de in uitzicht gestelde herstructurering van de bedrijven Catala, Inter Mills en Weyerhaeuser International en de noodzakelijkheid van een Vlaamse participatie.
Hoofdelijke stemming, blz. 402

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de beveiliging van de kunstwerken in de kerk van Onze-Lieve-Vrouw-Lombeek in het bijzonder en van het kunstpatrimonium in het algemeen en de werking van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen.
Hoofdelijke stemming, blz. 403

Samenstelling van commissies
Wijziging onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 404

Regeling van de werkzaamheden, blz. 404

VOORZITTER: de heer H. Boel

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

— *De vergadering wordt geopend om 10.05 uur.*

De Voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

L. De Grève, P. De Kerpel, J. De Seranno, A. Lagae, J. Nauwelaerts-Thues, G. Nyffels, G. Sprockeels, J. Vangeel, R. Vannieuwenhuyze, gezondheidsredenen.

J. Caudron, W. Jorissen, R. Vandekerckhove, J. Wyninckx, buitenslands.

P. Breyne, M. Olivier, L. Pans, F. Piot, W. Seeuws, I. Van Belle, J. Van den Eynden, L. Van Geyt, ambtsverplichtingen.

P. D'Hondt-Van Opdenbosch, C. Marchand, familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

K. Blanckaert, F. Cauwenberghs, W. Claeys, D. Coens, E. Cooreman, A. Coppieters, L. Croux, A. d'Alcantara, F. De Bondt, Constant De Clercq, Tijn Declercq, P. De Keersmaecker, H. Deleeck, W. Demeester-De Meyer, O. De Mey, J. De Meyer, E. Desutter, P. De Vlies, G. Devos, M. De Weweire, G. Dielens, R. Gijs, J. Henckens, L. Kelchtermans, E. Leemans, L. Lenaerts, J. Lenssens, L. Lindemans, M.L. Maes-Vanrobaeys, C. Moors, René Nauwelaerts, M. Panneels-Van Baelen, Renaat Peeters, C. Planckaert-Staessens, A. Rommel-Souvagie, André Rutten, Mathieu Rutten, M. Smet, A. Smets, N. Staels-Dompas, H. Suykerbuyk, L. Tindemans, A. Vandenabeele, L. Van den Brande, J. Van den Nieuwenhuijzen, F. Vanderborght, M. Van Dessel, R. Van Elslande, F. Vangronsveld, E. Vankeirsbilck, R. Van Rompaey, J. van Waterschoot, A. Verbist, Joris Verhaegen, J. Verroken, G. Willems, R. Windels.

Hugo Adriaensens, J. Adriaensens, G. Boeykens, M. Bourry, A. Canipel, O. Carpels, B. Cools, L. Danschutter, J. De Graeve, A. De Rore, G. De Smeyter, L. Detiège, J. Féfir, L. Hancké, R. Hostekint, F. Houben, A. Laridon, J. Ramaekers, W. Seeuws, J. Sleenckx, G. Temmerman, L. Tobback, F. Van Acker, M. Vandenhove, W. Vernimmen.

J. Bascour, F. Boey, R. Bonnel, L. Bril, J. Buchmann, Albert Claes, E. Cuvelier, J. Daems, Willy De Clercq,

A. De Cordier, M. De Coster, H. De Croo, A. De Winter, R. D'Haeyer, A. Duclos, S. Février, E. Flamant, F. Grootjans, L. Herman-Michielsens, M. Kenens, H. Lahaye, J. Nutkewitz, J. Pede, O. Van Den Broeck, E. Vandersmissen, L. Van De Velde, W. Van Renterghem, F. Verberckmoes, A. Vreven, L. Walt Niel.

V. Anciaux, F. Baert, H. de Bruyne, R. Maes, Walter Peeters, H. Schiltz, J. Valkeniers, L. Van Biervliet, F. Van Der Elst, O. Van Ooteghem.

K. Dillen.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter: Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend en naar de bevoegde commissie verwezen :

— Ontwerp van decreet waarbij de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, gemachtigd wordt om onder waarborg van de gemeenschap één of meerdere leningen aan te gaan voor

Voorzitter

een totaal bedrag van 5.520 miljoen frank - 107 (1980-1981)-Nr.1
Verwezen naar de Commissie voor mediabeleid.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter: De volgende voorstellen van decreet werden ingediend en naar de bevoegde commissies verwezen :

- Voorstel van decreet van de heer W. Jorissen c.s. houdende oprichting van een fonds ter bevordering van de publikatie van recente studies over de geschiedenis van de arbeidersbeweging in Vlaanderen en over de geschiedenis van de Vlaamse beweging - 104 (1980-1981)-Nr. 1.
- Voorstel van decreet van de heer W. Jorissen houdende maatregelen tot behoud van het cultureel en inzonderheid het architectonisch patrimonium - 105 (1980-1981)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor culturele promotie en het cultureel patrimonium.
- Voorstel van decreet van de heer W. Seeuws c.s. houdende wijziging van het decreet van 7 december 1976 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor sportfunctionarissen belast met de animatie en die werkzaam zijn in erkende sportcentra die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen - 106 (1980-1981)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor jeugdbeleid, permanente vorming, sport en toerisme.
- Voorstel van decreet van de heer J. van Waterschoot c.s. houdende aanmoediging van het verwerven van een woning door een tijdelijke tegemoetkoming in de hypothecaire last van sommige leningnemers - 108 (1980-1981)-Nr. 1;
Verwezen naar de Commissie voor economie en energie.
- Voorstel van decreet van de heer F. Cauwenberghs c.s. houdende reglementering van de afvalverwijdering in het belang van de openbare gezondheid - 109 (1980-1981)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor ruimtelijke ordening, leefmilieu en huisvesting.
- Voorstel van decreet van de heer O. Van Ooteghem houdende wijziging van de benaming van het Uitzendingsinstituut «Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen» - 110 (1980-1981)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor mediabeleid.
- Voorstel van decreet van de heer R. Vandezande houdende aanvulling van sommige bepalingen van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken - 111 (1980-1981)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor taaldecreeetgeving en taalbescherming.
- Voorstel van decreet van de heer C. De Clercq houdende wijziging van het decreet van 7 december 1976 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor sportfunctionarissen belast met de animatie en die werkzaam zijn in erkende gemeentelijke sportcentra die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen - 112 (1980-1981)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor jeugdbeleid, permanente vorming, sport en toerisme.
- Voorstel van decreet van de heer K. Poma houdende maatregelen die moeten genomen worden om de ongevallenrisico's te verminderen die te wijten zijn aan het vervoeren van onverpakte koolwaterstoffen die van aard zijn de grond- en oppervlaktewateren te verontreinigen - 113 (1980-1981)-Nr. 1.
- Voorstel van decreet van de heer K. Poma houdende aanvulling en wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van het grondwater - 114 (1980-1981)-Nr. 1.
- Voorstel van decreet van de heer I. Egelmeers c.s. houdende de vernieuwing van afgedankte bedrijfsruimte - 115 (1980-1981)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor ruimtelijke ordening, leefmilieu en huisvesting.
- Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdenden wijziging van het koninklijk besluit van 21 augustus 1967 tot reglementering van de wielervedstrijden en van veldritten, gewijzigd bij de koninklijke besluiten, van 6 februari 1970 en 14 februari 1974 - 116 (1980-1981)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor jeugdbeleid, permanente vorming, sport en toerisme.
- Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende de ingebruikneming van onbezette industriegronden voor de landbouw - 117 (1980-1981)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor ruimtelijke ordening, leefmilieu en huisvesting.
- Voorstel van decreet van de heer F. Grootjans c.s. houdende erkenning van de vrije radiozenders - 119 (1980-1981)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor mediabeleid.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter: De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend en naar de bevoegde commissies verwezen:

- Voorstel van resolutie van de heer W. Jorissen betreffende een onderzoek naar de gevolgen op

Voorzitter

cultureel gebied van de naoorlogse repressie — 113 (1980-1981)-Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor mediabeleid.

- Voorstel van resolutie van de heer A. Diegenant c.s. betreffende de organisatie van de Olympische Spelen — 118 (1980-1981)-Nr. 1. Verwezen naar de Commissie voor jeugdbeleid, permanente vorming, sport en toerisme.

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter: De volgende verslagen werden ingediend :

- door mevrouw J. De Loore-Raeymaekers over het ontwerp van decreet waarbij de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, gemachtigd wordt om onder waarborg van de gemeenschap één of meerdere leningen aan te gaan voor een totaal bedrag van 5.520 miljoen frank — 104 (1980-1981)-Nr. 2.
- door de heer F. Aerts namens de Commissie voor culturele promotie en het cultureel patrimonium over het voorstel van decreet ter bevordering van de eigen muziekcultuur — 67 (1980-1981)-Nr. 4.
- door mevrouw M. Panneels-Van Baelen, namens de Commissie voor taaldecreeetgeving en taalbescherming over het voorstel van decreet houdende instelling van een jaarlijkse staatsprijs voor vertaling van Nederlandse letterkunde — 65 (1980-1981)-Nr. 2.
- door de heer R. Gheysen namens de Commissie voor buitenlands beleid over het voorstel van decreet houdende goedkeuring van het Europees handvest «Sport voor allen», aangenomen te Brussel op 21 maart 1975 door de

Eerste Conferentie van Europese ministers verantwoordelijk voor de sport — 95 (1980-1981)-Nr. 2.

JAARVERSLAG

Indiening

De Voorzitter: Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Balans- en resultaatrekening van de v.z.w. «Sociale Werken van de BRT». Dit verslag ligt ter inzage op het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

VERZOEKSCRIFTEN

Indiening en verwijzing

De Voorzitter: De volgende verzoekschriften werden ingediend en naar de bevoegde commissies verwezen :

- Verzoekschrift van het gemeentebestuur van Houthulst ter bevordering van de tewerkstelling in de Westhoek — 1 (1980-1981). Verwezen naar de Commissie voor de verzoekschriften.
- Verzoekschrift van de heer L. Baret betreffende het BRT-beleiden opzichte van het lichte-muziekgenre van eigen bodem — 2 (1980-1981). Verwezen naar de Commissie voor cultureel patrimonium.
- Verzoekschrift van de heer E. Wieme, voorzitter ANV, betreffende het taalgebruik bij de NMBS inzake voor het publiek bestemde mededelingen — 3 (1980-1981). Verwezen naar de Commissie voor taaldecreeetgeving en taalbescherming.
- Verzoekschrift van de heer E. Wieme, voorzitter ANV, betref-

fende de werking van de VCT en de toepassing van het taaldecreeet van 19 juli 1973 — 5 (1980-1981).

- Verzoekschrift van de heer E. Wieme, voorzitter ANV, betreffende de toepassing van de taalwetgeving bij de NMBS — 6. (1980-1981). Verwezen naar de Commissie voor taaldecreeetgeving en taalbescherming.
- Verzoekschrift van de heer E. Wieme, voorzitter ANV, betreffende het taalgebruik inzake de betrekkingen NMBS - Nederlandse Spoorwegen — 7 (1980-1981).
- Verzoekschrift van de heer V. Legley, voorzitter Sabam, betreffende de toegelaten activiteit van gepensioneerde auteurs en componisten — 8 (1980-1981). Verwezen naar de Commissie voor de verzoekschriften.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 63)

De Voorzitter: Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren J. Valkeniers, P. Breyne, J. Caudron, R. Nauwelaerts, J. Dupré, L. Lenaerts, F. Verberckmoes, L. Bril, W. Jorissen, J. Somers, C. De Clercq, L. Van Velthoven, C. Van Elsen, mejuffrouw G. Devos, de heren L. Croux, W. Claeys, W. Kuijpers, G. Cardoen, H. De Croo, F. Aerts, H. Weckx, K. Poma, A. Vreven, J. Bascour, E. Vankeirsbilck, A. Bourgeois, L. Kelchtermans, R. Gheysen, mevrouw W. Demeester-De Meyer, de heren R. Peeters, I. Van Belle, P. Van Grembergen, A. Canipel, E. Vansteenkiste, E. Desutter, R. Vandezande, mevrouw A. Rommel-Souvagie, de heren F. Grootjans, M. Olivier, O. Van Ooteghem, mevrouw F. Demeulenaere-De Wilde, mevrouw M. Smet, de heren B. Cools, H. Suykerbuyk, G. Willems, A. Vanhaverbeke, A. Claes, M. Van

Voorzitter

Dessel, G. Beerden, L. De Grève, C. Marchand, V. Anciaux, W. Peeters, A. De Beul, A. Diegenant, W. Van Renterghem, O. Van Den Broeck, mevrouw P. D'Hondt-Van Opdenbosch, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche.

ONDERZOEK NAAR DE TAALGROEP

De Voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het onderzoek naar de taalgroep betreffende de heer Hubert Van Wambeke, Senator.

Conform artikel 3 van ons reglement en artikel 30 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dienen wij er ons van te vergewissen of de heer Van Wambeke is ingeschreven op de lijst van de leden van de Nederlandse taalgroep van de Senaat.

Bij brief van 18 december 1980 heeft de Senaat ons medegedeeld dat de heer Van Wambeke op dezelfde datum de grondwettelijke eed heeft afgelegd en tot de Nederlandse taalgroep behoort.

Ten einde niet onnodige tijd te verliezen door een omslachtige procedure voor bedoeld onderzoek naar de taalgroep via een eventuele commissie ad hoc en gelet op voormelde brief van de Senaat, stel ik voor dat de Raad er zich zou toe beperken van de gegeven omstandigheden akte te nemen en die formaliteit als vervuld te beschouwen.

Geen bezwaar ?

(Instemming)

Aldus is besloten.

Met genoegen roep ik de heer Van Wambeke dan ook uit tot lid van de Vlaamse Raad en heet hem namens u allen welkom in deze vergadering. (Applaus)

DRINGENDE VRAAG (R.v.O. art. 64,5)

Dringende vraag van de heer F. Colla tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over voor de privé-sector nadelige GIMV-initiatieven

De Voorzitter: Aan de orde is de dringende mondelinge vraag van de heer Colla tot de heer Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, over voor de privé-sector nadelige GIMV-initiatieven.

De heer Colla heeft het woord.

De heer F. Colla: Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, geruchten doen de ronde dat de GIMV onderhandelingen zou voeren om samen met de firma Mees uit Kermt, die een gerechtelijk akkoord heeft aangevraagd, en de firma BSL uit Zolder, naam ons allen bekend van het Lybische avontuur, een maatschappij op te richten met als voornaamste actieterrein de wegenbouw en de oprichting van openbare en privégebouwen.

Ik meen te weten — en dit is niet enkel de geest van de wet — dat voor zover het privé-initiatief niet in gebreke blijft, de GIMV zich van enige inmenging moet onthouden. Artikel 5 van de GIMV-statuten stelt trouwens dat de GIMV in het belang van de Vlaamse streekeconomie en rekening houdend met de industriële politiek van de Staat en het Gewest tot doel heeft de oprichting, de reorganisatie of de uitbreiding te bevorderen van privébedrijven.

In casu gaat het echter niet om een van voormelde gevallen. Het gaat er integendeel om onder het mom van een nieuwe maatschappij twee in moeilijkheden verkerende bedrijven enige redding — wellicht van zeer tijdelijk aard — bij te brengen dank zij de zogenaamde staats tussenkomst om alsdan alle pluimen inzake nieuwe initiatieven op zich te steken. Immers het dossier-Mees is reeds

vorig jaar door de GIMV afgewezen geworden. Waarom wordt dit thans terug opgenomen? Ter gelegenheid van de afwijzing verklaarde de directeur-generaal van de GIMV trouwens dat de GIMV zich als principe gesteld had enkel in zeer bijzondere omstandigheden in bouwbedrijven tussen te komen.

Thans wil men weerom zieke bedrijven helpen ten nadele van gezonde bedrijven, aan wie het zeker in de provincie Limburg niet aan het nodige initiatief inzake bouwnijverheid ontbreekt.

Kan volgens de geachte Minister in dit geval nog van een gezond initiatief worden gesproken, is dit wel toegelaten en, zo ja, geeft de Minister er zich rekenschap van welke deloyale concurrentie in casu zal worden gevoerd? In welke mate zal deze nieuwe maatschappij desgevallend voorrang genieten bij aanbestedingen?

De Voorzitter: De heer Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer M. Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap : Mijnheer de

De heer M. Galle (SP), Minister van de Vlaamse Gemeenschap

Galle

Voorzitter, Dames en heren, het geachte lid merkt op dat er van een openbaar economisch initiatief slechts sprake kan zijn in zoverre het privé-initiatief niet in gebreke blijft.

Deze stelling is in tegenspraak met de verklaring van de Vlaamse Deelregering die het openbaar economisch initiatief een volwaardige plaats laat innemen naast het privé-initiatief.

Als het geachte lid artikel 5 van de GIMV-statuten citeert dan doelt hij duidelijk op artikel 5, § 1 van deze statuten. Deze paragraaf wijst op de taak van de GIMV als ontwikkelingsbank. Daarnaast heeft de GIMV in uitvoering van artikel 5, § 2 en artikel 5, § 3 respectievelijk functies als het economisch overheidsinitiatief en als uitvoerder van de industriële politiek van de Staat en van het Gewest.

De GIMV heeft, zoals het geachte lid terecht komt op te merken, het dossier MEES in haar eerste functie afgewezen. De reden hiervoor was op dat moment voor iedereen tamelijk duidelijk.

Door verschillende instanties is op dat moment een initiatief genomen om in Limburg te komen tot één gezond bouwbedrijf en dit door samenwerking van de privé- en de openbare sector. Op die manier dacht de overheid te kunnen komen tot een vrijwaring van een groot deel van de tewerkstelling in die sector in de Limburgse regio en dit voor een lange termijn, omdat men zou kunnen stoelen op een gezonde bedrijfs-economische structuur.

Om verschillende redenen bleek dit initiatief niet te kunnen doorgaan. Om deze reden heb ik dan ook in een nota van 8 december 1980 aan de Vlaamse Executieve voorgesteld niet te participeren in de bedrijven afzonderlijk.

Op vraag van de Executieve werd aan de GIMV gevraagd een onderzoek naar een mogelijke samenwerking tussen BSL enerzijds en in tweede fase de NV MEES anderzijds te onderzoeken.

De GIMV formuleerde een advies dat bedrijfseconomisch verantwoord was en dat de tewerkstelling voor een groot gedeelte veilig stelde.

De GIMV voegde daaraan toe dat zij de opportuniteit van participaties in bouwbedrijven in twijfel trok niet in het minste omwille van het sneeuw-baleffect dat daardoor zou kunnen worden gecreëerd.

Wanneer het Geachte Lid stelt dat het hier weer gaat over het helpen van zieke bedrijven ten nadele van gezonde kan ik enkel stellen dat in Limburg in die subsector van de bouwnijverheid geen gezond bedrijf gevonden werd, ook niet voor de overname van het bestaande orderboek.

Tenslotte spreekt het geachte lid eveneens over een deloyale concurrentie. Ik kan hem terzake enkel mededelen dat een overheidsbedrijf op dezelfde manier dient te worden gerund als een privé-bedrijf. Dit impliceert dat er van concurrentievervalsing dan ook geen sprake kan zijn.

De problematiek van het genieten van voorrang bij aanbestedingen is trouwens een probleem dat zich stelt zowel voor de privé als voor de openbare bedrijven.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter: Gezien mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, in de onmogelijkheid is op dit ogenblik aanwezig te zijn, zal de heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, de tot haar gerichte mondelinge vragen beantwoorden.

Vragen (R.v.O. art. 64)

Vraag van de heer J. Mangelschots tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over de drinkwatervoorziening in het Vlaamse Gewest

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Mangelschots tot de heer Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, over de drinkwatervoorziening in het Vlaamse gewest.

De heer Mangelschots heeft het woord.

De heer J. Mangelschots: Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, dames en heren, mijn vraag betreft de alarmerende berichten en toestanden over een tekort aan drinkwater in het Vlaamse gewest.

Het nog steeds stijgend verbruik van drinkwater samen met de problemen rond de waterbekkens zouden in het Vlaamse gewest een schrijnend tekort aan drinkwater laten ontstaan.

Zou de Minister kunnen mededelen op welke manier het Vlaamse gewest aan het nog steeds stijgend verbruik van drinkwater zal voldoen en of de Minister reeds een idee heeft welke investeringen daarvoor nodig zijn?

De Voorzitter: De heer Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer M. Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op de vraag kan ik mededelen dat ik een nota «Waterbeleid - Drinkwater - Huidige en toekomstige behoeften en produktiemiddelen voor het Vlaamse gewest (periode 1980- 1990)» opgesteld heb, goedgekeurd door de Vlaamse Executieve op 1 december 1980, waarin een prognose gemaakt werd van het drinkwaterverbruik in 1985 en 1990 en gekoppeld daaraan de nodige investeringen om aan de toename van het verbruik in 1985, resp. 1990 te

Galle
voldoen door waterwinningen in het Vlaamse gewest.
Mits het tijdig nemen van de nodige investeringsbeslissingen voor het

Vlaamse gewest, kan men zonder problemen beantwoorden aan de behoeften voor 1985 en 1990 door water productie in het Vlaamse gewest, en bovendien zal onze afhankelijkheid van Wallonië afnemen.

TE VOORZIENE INVESTERINGEN

1980-1985

Ten einde te voorzien in de behoeften 1985 worden volgende investeringsprojecten vooropgesteld :

	Bij komende productie- capaciteit (x1000 m ³ /dag)	Totale kostprijs (x 10 ⁶ fr.)
Provincie ANTWERPEN		
a) PIDPA : uitbreiding waterwinning in Antwerpiaan en Diestiaan	+ 62	448
b) Regie Turnhout : uitbreiding waterwinning in Diestiaan	+5	30
Provincie LIMBURG		
a) NMW : uitbreiding waterwinningen te LOMMEL, LAUW, EISDEN, MAASMECHELEN (1° fase) en BREE	+ 56	302
b) regies : uitbreiding grondwaterwinning	+ 2	30
Vlaams Brabant (zonder Pajottenland)		
a) NMW : uitbreiding grondwaterwinning	+ 28	314
b) IWZO en Regies : uitbreiding grondwaterwinning	+ 2	30
Provincie OOST-VLAANDEREN (met pajottenland)		
NMW :		
- uitbreiding Kluizen door de bouw van een 2 ^e spaarbekken	+ 16	750
- uitbreiding Klein-Sinaai	+ 7	30
Provincie WEST-VLAANDEREN		
a) NMW : uitbreiding Blankaart door de bouw van een 2 ^e spaarbekken	+ 16	800
b) IWVA : uitbreiding grondwaterwinning	+ 3	20
c) Regie Ieper : uitbreiding oppervlaktewaterwinning	+ 2	15
	199	2.769

Totale uitbreiding '80-'85 van de productiecapaciteit voor het Vlaamse gewest: 199.000 m³/dag.

Totale kostprijs: 2,769 miljard fr. investeringen 80-85.

1985 1990

Voor de periode 1985- 1990, werden hieraan volgende projecten toegevoegd :

	Bij komende productie- capaciteit (x1000 m ³ /dag)	Totale kostprijs (x 10 ⁶ fr.)
Provincie ANTWERPEN		
a) AWW : uitbreiding waterproductiecentrum te Oelegem	+ 60	400
b) PIDPA : Uitbreiding waterwinning, in Antwerpiaan en Diestiaan	+ 35	503
Provincie LIMBURG		
NMW :		
- uitbreiding nieuwe en bestaande winningen	+ 19	60
- winning in het Maasgrint	+ 50	150
Provincie Vlaams Brabant (zonder Pajottenland)		
a) NMW : oppervlaktewaterwinning Y se	+ 20	725
b) IWZO en Regies : uitbreiding grondwaterwinningen	+ 2	15
Provincie OOST-VLAANDEREN (met Pajottenland)		
aj NMW : oppervlaktewaterwinning Marke (Viane)	+ 20	935
b) TMVW : oppervlaktewaterwinning Zwalm	+ 30	1.500
Provincie WEST-VLAANDEREN		
TMVW : Ontziltingsprocédé	+ 20	1.500
	256	5.788

Totale uitbreiding '85-'90 van de productiecapaciteit voor het Vlaamse gewest: 256.000 m³/dag.

Totale kostprijs investeringen: 5,788 miljard fr.

De nota «Waterbeleid» waarvan ik daarjuist gesproken heb, heb ik gestuurd naar de Voorzitter van deze Raad voor verspreiding ervan onder de leden.

Voorzitter

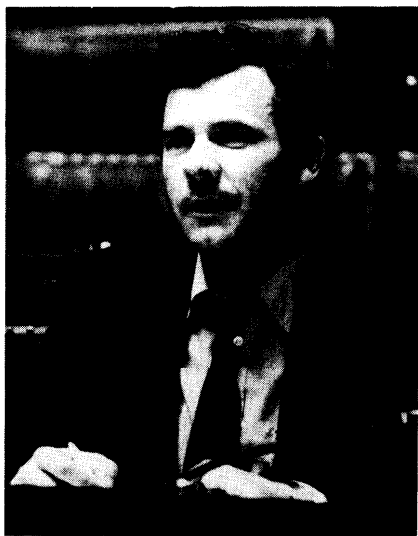
De Voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. Diegenant tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans) over een mogelijke sluiting van de vestiging Groot-Bijgaarden van de groep Weyerhaeuser International en de maatregelen om die vestiging in stand te houden;

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Diegenant tot de heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over een mogelijke sluiting van de vestiging Groot-Bijgaarden van de groep Weyerhaeuser International en de maatregelen om die vestiging in stand te houden.

De heer Diegenant heeft het woord.

De heer A. Diegenant: Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Staatssecretaris, geachte collega's, het is bekend dat de groep Weyerhaeuser Interna-

De heer A. Diegenant (CVP)

tional, actief in de sector hout en kartonage, haar vestigingen in Europa wil van de hand doen.

In ons land zijn de vestigingen te Ghlin en te Groot-Bijgaarden, met directie gevestigd te Ghlin, hierbij betrokken. Het betreft hier respectievelijk 179 en 81 arbeiders.

Een plan tot overname van deze bedrijven wordt thans voorbereid onder begeleiding van Waalse Streekeconomie. Dit plan formuleert reserves ten aanzien van de vestiging Groot-Bijgaarden. Hierdoor ontstond in dit bedrijf hevige onrust.

Mag ik de geachte Staatssecretaris verzoeken me mee te delen of hij is ingelicht over de voorgenomen transacties?

Overweegt hij initiatieven om de vestiging van de kartonfabriek te Groot-Bijgaarden in stand te houden?

De Voorzitter: De heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap: Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het is inderdaad zo dat enige onrust bestaat onder het personeel te Groot-Bijgaarden omwille van mogelijke ontslagen van het personeel.

Door de groep Weyerhaeuser werd een kredietaanvraag van 150 miljoen bij de NMKN ingediend.

Deze aanvraag is nog in onderzoek.

Hieruit zal moeten blijken of de vestiging van Groot-Bijgaarden al dan niet een overlevingskans heeft.

Ondertussen wordt het verslag ingewerkt op de besprekingen in het Ministerieel Overlegcomité voor de grensoverschrijdende dossiers.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Somers tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse

Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de -ongelijke behandeling van de vrije radiozenders

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Somers tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over de ongelijke behandeling van de vrije radiozenders.

De heer Somers heeft het woord.

De heer J. Somers: Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het zal mevrouw de Staatssecretaris en vele van mijn collega's alleszins wel niet ontgaan zijn dat de jongste dagen vele zogenaamde «vrije radio's») hun uitzendactiviteiten hebben stopgezet, en dit onder druk van de parketten. Aanvankelijk hadden deze parketten een vrij tolerante houding aangenomen en met de vrije zenders afspraken gemaakt; men kon blijkbaar de ether in zo men zich aan bepaalde spelregels hield, voornamelijk dan inzake het uitzenden van publiciteit. In deze situatie schijnt nu verandering te komen; de parketten richten zich plotseling weer naar de letter van de wet en vele vrije zenders dienden hun uitzendingen te staken of zullen deze eerstdaags staken.

Het gevolg van deze toestand is dat men een grote verscheidenheid van optreden moet vaststellen; in sommige provincies wordt de wet zeer minutieus toegepast; in andere provincies is men daarentegen wat losser. Er zijn zelfs verschillen vast te stellen van arrondissement tot arrondissement. Het spreekt vanzelf dat dit de rechtszekerheid geenszins ten goede komt; een uniforme regeling inzake het gebruik van de frequentieband, een gecontroleerde tolerantie lijkt mij noodzakelijk. Het huidig willekeurig optreden van de gerechtelijke instanties, het eenzijdig verbreken van vroegere afspraken, het verschil in aanpak van streek tot streek kan gewoonweg niet verder doorgaan.

Dienaangaande had ik aan de geachte Staatssecretaris dan ook willen vragen:

Somers

1. welke dringende maatregelen zij zal treffen om tot een regularisatie van deze toestand te komen;
2. welke dringende maatregelen zij zal treffen om het gebruik van de frequentieband door privé-radiozenders te reglementeren en tegen welke datum besluiten in deze materie in werking zullen treden?

De Voorzitter: De heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, antwoordend in naam van mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap: Mijnheer de Voorzitter, een eerste vaststelling die ik wil doen is het feit dat het optreden tegen de zogenaamde vrije radio's niet onder de bevoegdheid van de gemeenschaps-pen ressorteert.

Verder wil ik aanstippen dat de wet van 30 juni 1979 betreffende de radioverbindingen stelt dat de vergunningen inzake vrije radio door de Minister van PTT worden afgeleverd na eensluitend advies van de Ministers tot wiens bevoegdheid de omroep behoren, ieder voor wat hem betreft.

Ik heb met mijn collega van PTT een gesprek gehad over de haalbaarheid van vrije radio.

Een onderzoek naar de louter technische haalbaarheid is nu aan de gang. Een eerste vaststelling is dat de mogelijkheden inzake frequenties zeer beperkt zijn, wanneer men er van uitgaat dat andere programma's niet mogen worden gestoord.

Ik laat ook onderzoeken op welke wijze enkele experimenten binnen de wettelijkheid kunnen worden opgezet.

Ik ben immers voorstander van experimenten, omdat zij een antwoord kunnen brengen op tal van vragen en de wetgever bij een eventuele legalisatie een duidelijker inzicht kunnen geven over de op te leggen normen.

Het ligt in mijn bedoeling om vóór het nemen van enige beslissing inzake het al dan niet opzetten van enkele experimenten van vrije radio de resultaten van het onderzoek aan de commissie mediabeleid van deze Raad voor te leggen.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Van Elewyck tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de BRT en de culturele akkoorden

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Elewyck tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over de BRT en de culturele akkoorden.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck: Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, op welke wijze wordt de BRT betrokken bij het opstellen en het uitvoeren van culturele akkoorden?

Welke gevolgen heeft het opzeggen of het opschorten van de uitvoering van culturele akkoorden voor de BRT?

Acht de Executieve het verantwoord dat, in voorkomend geval, behalve voor nieuwsuitzendingen of het verstrekken van achtergrondinformatie via het betrekken van programma's uit bedoelde landen, een soort parallel akkoord met gemeenschapsgelden gefinancierd wordt?

De Voorzitter: De heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, zal antwoorden namens mevrouw De Backer-Van Ocken. Hij heeft het woord.

De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap: Mijnheer de Voorzitter, krachtens artikel 59 bis, § 2 van de Grondwet regelen de gemeenschapsraden, ieder

wat hem betreft, de internationale culturele samenwerking. Eén van de middelen, die hun daartoe ter beschikking staan, is het sluiten van culturele akkoorden.

Een dergelijk akkoord is een overeenkomst tussen staten. Al is de BRT niet rechtstreeks bij het opstellen of het uitvoeren van het cultureel akkoord betrokken, dan zou de instelling haar beleid toch best afstemmen op de algemene politieke consensus over een of ander cultureel akkoord.

De BRT houdt er geen parallele akkoorden op na, maar onderschrijft evenwel het principe dat door de Europese Radio Unie altijd consequent gehuldigd is, met name dat de leden en de geassocieerde leden programma's uitwisselen ongeacht het politiek regime van de betrokken partijen.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, (G. Geens) over de in uitzicht gestelde rentetoeelage bij hypothecaire lening

Intrekking

De Voorzitter: Dames en heren, de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap, de heer Geens, die nu aan de orde moest komen, is ingetrokken.

Vraag van de heer E. Vansteenkiste tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over de aan het bedrijf Gregg verleende overheidssteun

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vansteenkiste tot de heer Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, over de aan het bedrijf Gregg verleende overheidssteun.

Voorzitter

De heer Vansteenkiste heeft het woord.

De heer E. Vansteenkiste: Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, de heer Staatssecretaris Akkermans ontloopt zich als de promotor van de idee «dat hij voortaan geen geld meer gaat pompen in verlieslatende bedrijven».

Aangevuld met een tikkeltje «politieke humor») die door arbeiders die op straat staan niet altijd wordt geapprecieerd, is deze doctrine blijkbaar nog steeds in voege gebleven.

De openbare opinie verneemt dan ook met verwondering dat de Vlaamse Executieve, waarvan de Staatssecretaris blijft deel uitmaken en waaruit hij blijkbaar nog geen ontslag heeft genomen, besloot een nieuwe maatschappij op te richten, Gregg, met 500 miljoen overheids-gelden, ten einde treinstellen te fabriceren voor Oost-Duitsland. Tijdens de onderhandelingen informeerden de Oostduitse overheden om de twee dagen naar de stand van zaken.

Ik ben dan ook zo vrij geweest Staatssecretaris Akkermans schriftelijk de volgende vragen te stellen.

1. Is het de Staatssecretaris bekend dat een beheerder van de GIMV ontslag heeft genomen precies om te protesteren tegen wat hij noemt een op voorhand georganiseerd bankroet?
2. Hoe de zaak Gregg te rijmen valt met de hogergenoemde leuze en meer bepaald welk financieel plan er bij de oprichtingsakte is gevoegd?
3. Of het feit dat de potentiële klant van Gregg zulke blijken van ongeduld gaf, niet het beste bewijs is dat hij er een bijzonder goede zaak aan deed die hij elders niet kon verwezenlijken, dat wil zeggen dat men nog maar weinig landen vindt waar zulke economisch onverantwoorde bestellingen worden aanvaard?
4. Of de Staatssecretaris redenen heeft om te geloven dat er met dat

half miljard inderdaad ooit ernstige winst zal kunnen worden gemaakt? Zo ja, waarop zijn overtuiging is gebaseerd?

Op die vragen antwoordde uw geachte collega op 12 januari 1981 hetgeen volgt.

« 1. Het is mij inderdaad bekend dat een beheerder van de GIMV ontslag heeft genomen.

2.3.4. In de zaak Gregg gaat het om een overheidsinitiatief tot oprichting van een nieuw bedrijf, zodat deze materie niet meer kan geklasseerd worden bij de bedrijven in moeilijkheden.

Ter zake is dan ook Minister Galle bevoegd.

Graag kreeg ik dan ook antwoord op voornoemde vragen 2, 3 en 4.

De Voorzitter: De heer Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer M. Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in de vraagstelling maakt het geachte lid een allusie op de idee dat voortaan geen geld meer gaan gepompt worden in verlieslatende bedrijven. Ik kan niet anders dan dit beamen.

Niettemin wens ik er toch op te wijzen dat het verlieslatend karakter van een bedrijf naar de oorzaak dient onderzocht te worden.

In het geval van Gregg Europe 80 was de oorzaak m.i. zeer duidelijk. Gedurende jaren werden bedrijfsgelden getransfereerd naar Amerika, voornamelijk onder de vorm van commissielonen. Het gevolg hiervan was dat gedurende een tiental jaar de investeringen in het bedrijf zeer beperkt bleven.

Het orderboek daarentegen was, zoals trouwens blijkt uit de studie uitgevoerd door Price Waterhouse, zeer goed gevuld.

Rekening houdend met dit feit en zich ook voornemend nieuwe investeringen te realiseren was de Executieve ervan overtuigd dat een rendabele produktie-entiteit op het getouw zou kunnen gezet worden.

Voor wat betreft het financiële plan dat bij de oprichtingsakte dient gevoegd te worden kan ik het geachte lid mededelen dat dit inderdaad gebeurd is, alhoewel het in principe niet nodig was.

Onze collega dient er zich immers van bewust te zijn dat de oprichting van Gregg Europe 80 in feite in drie fasen is geschied.

In eerste instantie werd de NV Vovo gecreëerd met een beginkapitaal van 1.250 miljoen BF met als doel een mogelijke overname van Gregg Europe voor te bereiden. Bij deze oprichting werd eveneens een financieel plan gevoegd.

In een tweede fase werd het kapitaal van de NV Vovo verhoogd in functie van de beslissing van de Vlaamse Executieve.

Hiervoor was, ondanks het feit dat een financieel plan gemaakt werd, principieel zulk een plan niet nodig. Tegelijkertijd met de kapitaalsverhoging van de NV Vovo werd beslist na overname van de activa van de oude NV Gregg Europe de naam te veranderen in Gregg Europe 80.

Een gedeelte van de vraag van onze Collega richt zich ook op het order van de DDR.

Uit onderzoeken die door werkgroepen en studie bureaus werden gedaan bleek dat het order van de DDR ondergewaardeerd was ten belope van 5 %. Op dit ogenblik zijn er dan ook onderhandelingen bezig met de DDR om een prijsverhoging in die grootte orde te bekomen.

Een definitieve beslissing is daaromtrent nog niet gevallen. Wel mag er in alle duidelijkheid gesteld worden dat de lange tijd die een beslissing voorafging nadelig heeft gewerkt op het instandhouden van de orders.

Dit is niet alleen omwille van de lage prijs maar zeker en vast omwille van het feit dat wij als Vlaamse Overheid slechts zeer laattijdig konden melden aan de klanten dat Gregg Europe 80 zou opgericht worden.

Ik kan onze collega er immers ook op wijzen dat ook Soedan, ondanks het

Galle

feit dat de prijzen daar voor Gregg zeker niet ongunstig liggen, op dit ogenblik zeer geduldig is.

Ik kan onze collega dan ook niet bijtreden wanneer hij spreekt over economisch onverantwoorde bestellingen.

Tenslotte stelt onze geachte collega zich vragen naar de rentabiliteitsperspectieven. Terzake wens ik er hem op te wijzen dat uit verschillende studies gebleken is dat met het voorhanden zijnde orderboek enerzijds en met de nieuwe geplande investeringen anderzijds een rendabele productie mogelijk zou zijn. Zeker wanneer men de financiële lasten tot een minimum beperkt.

«Last but not least», wens ik onze collega ook te wijzen op het macro-economisch aspect. Hij dient er zich immers van bewust te zijn dat Gregg Europe de enige firma in België is die dat type van wagons exporteert naar landen buiten Europa.

Houdt men er bovendien rekening mee dat het gaat over een globaal bedrag van meer dan 1 miljard BF dan kan de invloed ervan op onze handelsbalans toch niet ontkend worden.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Gabriels tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over het uitblijven van de volledige uitkering van het aan de Nationale Landmaatschappij toegezegde krediet.

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Gabriels tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over het uitblijven van de volledige uitkering van het aan de Nationale Landmaatschappij toegezegde krediet.

De heer Gabriels heeft het woord.

De heer J. Gabriels: Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, uit contacten met de directie van de Nationale Landmaatschappij blijkt dat de regering haar verplichtingen ten opzichte van deze maatschappij in 1980 niet is nagekomen, aangezien ze het beloofde krediet aan de Nationale Landmaatschappij niet volledig heeft betaald, met als gevolg dat de bouwers hun verplichtingen ten opzichte van hun aannemers niet konden of niet meer kunnen nakomen.

Kan de geachte Staatssecretaris me daarom mededelen :

1. wanneer het toegezegde geld aan de Nationale Landmaatschappij wordt overgemaakt;
2. of zij er voor 1981 zorg zal voor dragen dat de Nationale Landmaatschappij tijdig het toegezegde geld zal ontvangen?

De Voorzitter: De heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer P. Akkermans: Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik heb de eer het achtbaar lid mede te delen dat de thesaurieproblemen waarmee de Nationale Landmaatschappij geconfronteerd werd ons gans in het bijzonder hebben bezig gehouden.

Vooreerst moet ik hem doen opmerken dat het hier helemaal niet gaat over verplichtingen die de regering t.o.v. de Nationale Landmaatschappij niet zou nakomen. Het gaat evenmin om beloofde kredieten die de regering moet «betalen».

In functie van haar investeringsprogramma kent de regering aan de instelling een leningsmachtiging toe, waaraan de waarborg wordt gehecht, en waarvan de gewest-executieven een deel van de lasten dragen.

Welnu, ingevolge de spanningen op de kapitaalmarkt is het voor de betrokken instelling erg moeilijk om de toegestane leningen te kunnen opnemen.

De regering zelf stelt echter alles in het werk om de instelling daarbij te

helpen. Zo kon op 28 januari 1 miljard en op 4 februari nogmaals 500 miljoen F. ter beschikking van de Nationale Landmaatschappij worden gesteld. Met dit vers kapitaal konden op dat ogenblik de verschuldigde betalingen worden verricht.

Op basis van de vooruitzichten zal de maatschappij op korte termijn nieuwe geldmiddelen nodig hebben.

Alles wordt in het werk gesteld om dat mogelijk te maken en de verwachtingen zijn derwijze dat we daar — hoogstens binnen een week — ook zullen in slagen.

Deze nieuwe geldmiddelen zullen prioritair worden aangewend ten behoeve van de individuele bouwers die een lening toegezegd kregen.

Ik wens trouwens van deze gelegenheid gebruik te maken om de aandacht te vestigen op het feit dat de Minister van Financiën en zijn diensten in deze aangelegenheid op een uitstekende wijze met ons hebben samengewerkt.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

*De heer P. Akkermans (C VP),
Staatssecretaris voor de Vlaamse
Gemeenschap*

Voorzitter

Vraag van de heer I. Egelmeers tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de restauratie en de toekomstige bestemming van de Sint-Bernardusabdij en omliggende gronden te Hemiksem.

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Egelmeers tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over de restauratie en de toekomstige bestemming van de Sint-Bernardusabdij en omliggende gronden te Hemiksem.

De heer Egelmeers heeft het woord.

De heer I. Egelmeers: Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, in 1973 werden het hoofdgebouw en de toren van de Sint-Bernardusabdij van Hemiksem als monument geklasseerd.

Voornoemde gebouwen zijn sinds 1976 buiten gebruik en zonder bestemming gebleven.

De historische waarde van die gebouwen staat vast. De monniken van bedoelde abdij hebben er de grondslag gelegd voor de baksteennijverheid die de Rupelstreek als nijverheid heeft gekend. De gronden, circa 12 ha, die rondom de abdijgebouwen zijn gelegen, kunnen een passende en nodige groenzone zijn in de streek die zwaar getekend is door de kleiputten. Het geheel kan een belangrijk sociaal-cultureel trefpunt worden tussen de Antwerpse agglomeratie en de Rupelstreek.

Al de gemeenteraden van de Rupelgemeente hebben een motie goedgekeurd voor restauratie en bescherming van de Sint-Bernardusabdij en omliggende gronden door de hogere overheid.

Het ware aangenaam te vernemen in welke mate u aan die zeer gemotiveerde motie en verantwoord verzoek een gevolg wilt geven.

De Voorzitter: De heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap heeft het woord, namens mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap.

De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op de vraag van het geacht lid kan ik mededelen dat een passende bestemming voor de Sint-Bernardusabdij en omliggende gronden te Hemiksem mij ten zeerste ter harte gaat.

Ook heb ik kennis genomen van de motie van de gemeenten in de Rupelstreek.

Ten einde tot een gefundeerde optie te komen voor de toekomst van betreffend gebied heb ik dan ook op mijn kabinet een vergadering belegd met alle betrokken gemeenten, de provincie, de diensten van stedenbouw, monumentenzorg en landsverdediging en dit op vrijdag 27 februari eerstkomend.

Namens de heer M. Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, kan ik mededelen dat hij de diensten van het Groenplan heeft gevraagd een onderzoek in te stellen in verband met de mogelijke verwerving van de omliggende gronden en de inrichting ervan als park of groene ruimte.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over het ontslag van een TV-presentator bij de BRT.

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Valkeniers tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over het ontslag van een TV-presentator bij de BRT.

De heer J. Valkeniers is niet aanwezig. Hij had mij gevraagd de vraag deze namiddag te kunnen stellen. Ik ben er niet op ingegaan evenmin als ik ben ingegaan op het verzoek van mevrouw R. De Backer-Van Ocken, die ook vroeg alle vragen die aan

haar waren gesteld, te verplaatsen naar deze namiddag. Zij heeft zich trouwens laten vervangen door de heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap.

Ik ben niet ingegaan op het verzoek van de heer J. Valkeniers, zodanig dat wij deze vraag dan ook schrappen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter: Dames en heren, aangezien de volgende twee vragen over hetzelfde onderwerp handelen, stel ik voor dat wij eerst de twee vraagstellers zouden horen, zodanig dat het betrokken lid van de Executieve de twee vragen tegelijkertijd kan beantwoorden.

Zijn de Staatssecretaris en de Raad het hiermede eens?

(Instemming)

Dan is aldus besloten.

Vraag van de heer F. Colla tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de aankoop van «De Brakke Grond» te Amsterdam

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Colla tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over de aankoop van «De Brakke Grond» te Amsterdam. De heer Colla heeft het woord.

De heer F. Colla: Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Staatssecretaris, geachte collega's, met verontwaardiging hebben wij allen kennis genomen van het definitief worden van de aankoop van «De Brakke Grond» te Amsterdam.

De grote meerderheid van de bevolking is het er over eens, dat in een tijd van economische crisis en een steeds benarder wordende financiële toestand van het land, het een zinloze investering is om een prestigeobject tot stand te brengen in Amsterdam.

Colla

Terwijl in eigen land, de gesubsidieerde culturele centra, bibliotheken, samenlevingsorganisaties, en andere socio-culturele verenigingen steeds de nadeliger gevolgen onder vinden van een laattijdig uitbetalen van een betoelaging, terwijl de eigen Vlaamse kunstenaars, gedoemd worden om als vrijetijdsknutselaar te moeten werken, zou ik u de volgende vragen willen stellen.

1. Wat is het juiste aankoopbedrag van «De Brakke Grond»?
2. Welk bedrag aan verbouwingswerken en uitrustingskosten nodig zal zijn om dit cultuurpaleis werkingsklaar te maken?
3. Is het juist dat in de nabije toekomst nog 7 omliggende huizen zullen opgekocht worden? Zo ja, welk is hiervan de kostprijs?
4. Wat zijn de jaarlijkse werkings- en personeelsonkosten?
5. Of de Nederlandse regering in dit project een financiële tussenkomst doet in aankoop of werking?
6. Of het niet beter ware om vanuit Amsterdam kosteloze treinticketten ter beschikking te stellen voor al de Nederlanders die belangstelling hebben in Vlaamse kunst en cultuur vanuit Amsterdam naar culturele activiteiten te Brussel of Antwerpen?

Vraag van de heer A. De Beul tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over het Vlaams Cultuurcentrum «De Brakke Grond») te Amsterdam'.

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over het Vlaams Cultuurcentrum «De Brakke Grond» te Amsterdam.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul: Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Staatssecretaris, geachte collega's, rond de oprichting van het Vlaams Cultuurcentrum («De Brakke Grond») te Amsterdam heerst zoveel onbegrip, onduidelijkheid en onzekerheid dat wij van mevrouw de Staatssecretaris graag antwoord zouden krijgen op de volgende vragen.

1. Wanneer werd de principiële beslissing genomen te Amsterdam een Vlaams Cultuurcentrum te openen? Hoe werd deze beslissing destijds gemotiveerd?
2. Wat was de bedoeling van dit initiatief en welke draagwijdte wordt er nu precies aan gegeven?
3. Is er een inbreng van Nederlandse zijde voorzien of mag men zich aan enige contraprestatie verwachten?
4. Met welke adviserende raden van de Nederlandse Cultuurgemeenschap werd nopens opzet en werking van dit cultuurcentrum overleg gepleegd? Welke adviezen werden ter zake eventueel uitgebracht?
5. Hoe is het te verklaren dat bijvoorbeeld de Algemene Conferentie der Nederlandse Letteren in een resolutie de bezorgdheid heeft uitgesproken dat zij ter zake genegeerd zou worden?
6. Wat is de budgettaire weerslag van dit initiatief, zowel bij de start nu als in de toekomst?
7. Welk publiekrechtelijk statuut zal deze instelling krijgen?
8. Welk statuut krijgen de ambtenaren en personeelsleden van dit cultuurcentrum? In hoeverre zullen zij voor het nemen van beslissingen afhankelijk zijn van het kabinet en de administratie van het departement van Cultuur te Brussel?
9. Hoe ziet de personeelsformatie van dit cultuurcentrum'er uit?
10. Werd er reeds gedacht aan de oprichting van een Raad van Ad-

vies ter plaatse, waarin niet alleen leden van het kabinet zeten, maar ook mensen die bekend zijn met de specifieke Nederlandse toestanden, dus ook personen van Nederlandse nationaliteit?

11. Is er reeds enige planning opge maakt voor de activiteiten van de komende twee jaar?
12. Wanneer opent «De Brakke Grond») definitief de deuren?

Om ieder misverstand te vermijden, mevrouw de Staatssecretaris, wens ik deze vragenreeks te besluiten met de verklaring dat wij niets terugnemen van de steun die wij steeds hebben toegezegd aan het vestigen van een Vlaams Cultuurcentrum te Amsterdam.

De Voorzitter: de heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, die zal antwoorden in naam van mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren.

1. De oprichting van een Vlaams Cultureel Centrum in Amsterdam kende een lange voorgeschiedenis. Reeds in het Cultureel Verdrag dat in 1946 tussen België en Nederland werd afgesloten was er sprake van de oprichting van culturele instituten. De oprichting van dergelijke instituten werd aangezien als een noodzakelijk middel om de culturele uitwisseling een vaste basis te geven. Tijdens de Conferentie van de Vlaamse en Nederlandse onderwijs- en cultuurministers in 1974 in Den Haag werd de principiële beslissing genomen tot oprichting van een Nederlands Huis in Brussel en een Vlaams Huis in Amsterdam.

Het is wellicht nuttig er aan te herinneren dat tijdens dezelfde -Ministerconferentie besloten

Akkermans

werd een studie te maken over het institutionaliseren van de culturele samenwerking op het vlak van de taal en de letteren. Het is deze studie die uiteindelijk heeft geleid tot het ((Taalunie-verdrag» dat op 9 september jl. in Brussel werd ondertekend.

2. Het Cultureel Centrum «De Brakke Grond») werd dus opgericht in het kader van de Culturele Samenwerking tussen Nederland en de Vlaamse Gemeenschap in België; of zoals de Gemengde Commissie het in 1963 formuleerde «om de wedertotstandkoming van de culturele eenheid binnen het Nederlandse taalgebied») te bevorderen. Deze culturele eenheid is toekomstgericht.

In het centrum zal dan ook voorrang worden verleend aan de hedendaagse cultuuruitingen en aan alle activiteiten, die onder de gemeenschappelijk ke noemer «cultuur», in de meest brede zin van het woord kunnen worden gebracht.

Het is dan ook de bedoeling dat dit Centrum niet alleen openstaat voor een kleine groep culturele werkers, wetenschapslui, leerkrachten of kunstenaars, maar integendeel voor alle bevolkingsgroepen.

Zulks moge ook blijken uit de polyvalentie van de infrastructuur; naast een theatertje, is er een bibliotheek en een expositieruimte die ook plaats kan bieden voor muziekkuitvoeringen, ballet, colloquium, filmvoorstellingen enz..., en een café-restaurant.

3. Wat de inbreng van Nederlandse zijde betreft, deze zal structureel tot uiting komen in de samenwerking met «Theaterunie» een Stichting gefinancierd door de stad Amsterdam.

Het Nederlandse Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk zal gedeeltelijk tussenkomen in de kosten van de Vlaamse Theaterproducties in «De Brakke Grond». Ook de

stad Amsterdam stelt een voorstellingssubsidie ter beschikking.

De Theaterunie betaalt zelf een huursom voor het gebruik van het theater. De stad Amsterdam zal tenslotte een niet gering gedeelte van de theaterapparatuur ten laste nemen.

4. De oprichting van «De Brakke Grond» in Amsterdam gaat, zoals gezegd terug op een aaneenschakeling van adviezen van de Gemengde Commissies belast met de uitvoering van het cultureel akkoord met Nederland.

Toen de principiële beslissing was genomen in 1974, werd binnen mijn departement een technische werkgroep opgericht, om te adviseren inzake de uitbouw van de infrastructuur, terwijl een andere werkgroep mij adviseerde in verband met het statuut van het Centrum en de voorbereiding, binnen mijn departement, van de opening van het Centrum.

6. De Algemene Conferentie der Nederlandse Letteren heeft mij inderdaad gevraagd, dat de samenwerking op het vlak van de Letteren voldoende aan bod zou komen in «De Brakke Grond». Zoals ik reeds zei zullen alle facetten van de actieve cultuurbeoefening aan bod komen in «De Brakke Grond».

7. De budgettaire weerslag voor de oprichting en de werking van «De Brakke Grond» is als volgt:

150 miljoen BF. voor de aankoop en
± 50 miljoen BF. voor de afwerking.

De werkingskosten kunnen geraamd worden op 24 miljoen BF., waarvan ongeveer de helft voor de personeelsuitgaven.

8. «De Brakke Grond» wordt een buitendienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het ligt evenwel in de bedoeling wanneer het Commissariaat-Generaal voor de buitenlandse culturele samenwerking operationeel wordt, «De Brakke Grond»

als instelling met rechtspersoonlijkheid te integreren in het Commissariaat-Generaal. Het vast personeelskader van «De Brakke Grond» zou aldus deel gaan uitmaken van het kader van het Commissariaat-Generaal.

9. De instelling zal over vijf ambtenaren van niveau 1 beschikken. Alle ideologische en filosofische strekkingen zullen hierbij zijn vertegenwoordigd.

De overige personeelsleden van het Centrum zullen door het Centrum zelf contractueel worden aangeworven en bij voorrang worden gerecruteerd uit Vlamingen die in Nederland wonen. Het beheer en het beleid van het Centrum berust in handen van de directeur van het Centrum; die bijgestaan wordt door een bestuurscommissie.

10. Er zal een raad van advies worden opgericht waarin naast ambtenaren deskundigen zitting zullen hebben. Ook Nederlandse deskundigen zullen hierbij worden betrokken.

11. De planning voor de activiteiten van de komende twee jaar is volop bezig. Ik laat het over aan de directeur van het Centrum, om in de nabije toekomst verdere toelichtingen te verstrekken.

12. «De Brakke Grond» wordt officieel op 23 mei 1981 geopend.

13. Het ligt niet in de bedoeling nog 7 omliggende huizen aan te kopen.

14. Tenslotte zou ik nog kort willen reageren op de bedenkingen van de heer F. Colla als zou het hier gaan om een prestige-project en dit in een tijd van economische recessie.

Binnen het kader van de cultuurautonomie kan Vlaanderen voor het eerst sinds eeuwen soeverein naar buiten treden, en dit op een ogenblik dat grote naties die de Germaanse en Romaanse cultuur vertegenwoor-

Akkermans

digen met alle beschikbare middelen pogen om hun culturele identiteit en hun invloed in de wereld te bevestigen.

Het is tegen deze achtergrond dat kleinere taal- en cultuurgemeenschappen dienen op te treden.

Samenwerking tussen Nederland en Vlaanderen is in dit perspectief geen luxe, maar noodzaak.

In dat perspectief dient de oprichting van de Nederlandse Taalunie en De Brakke Grond te worden gezien.

Op een ogenblik dat de Nederlandse Gemeenschap haar eigenheid ook naar buiten uit kan bevestigen, zou het verkeerd zijn om ons als kleine Europese regio op onszelf terug te plooiën.

Ik wil bovendien nogmaals herhalen dat de investeringskredieten die door «De Brakke Grond») werden aangewend niet ten nadele komen van andere socio-culturele verenigingen en culturele werksoorten.

Het is de heer Colla zeker niet onbekend dat investeringskredieten niet voor lopende uitgaven kunnen worden gebruikt. Deze investeringskredieten kunnen derhalve niet worden aangewend door betoelaging van de socio-culturele verenigingen. Het zou demagogie zijn het tegendeel te beweren.

Anderzijds zullen de werkingskosten bij voorrang worden geput uit de kredieten die ter beschikking zijn van het Bestuur van de Internationale Culturele Betrekkingen.

Ik meen hiermee op 'alle vragen te hebben geantwoord.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de in het vooruitzicht gestelde BRT-programma's over collaboratie.

De Voorzitter: aan de orde is de mondelinge vraag van de heer de Beul tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de

Vlaamse Gemeenschap, over de in het vooruitzicht gestelde BRT-programma's over collaboratie.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul: Mijnheer de Voorzitter, Mijne Heren Staatssecretarissen, geachte collega's, in de pers vernamen wij dat de door een BRT-medewerker samengestelde programmareeks over de collaboratie in de serie «Een land in de tweede wereldoorlog») andermaal werd uitgesteld.

De reden voor dit nieuwe stelsel zou te vinden zijn in een kritisch interview met een gewezen Rex-leider, dat in deze historische programmareeks werd opgenomen.

Zulks komt ons onbegrijpelijk voor vermits artikel 123 sexies van het strafwetboek wel voorziet dat ter dood veroordeelde oorlogsmisdadigers geen politieke geschriften meer mogen publiceren, maar niet verbiedt dat zij in een historisch TV-programma voor hun daden ter verantwoording zouden worden geroepen.

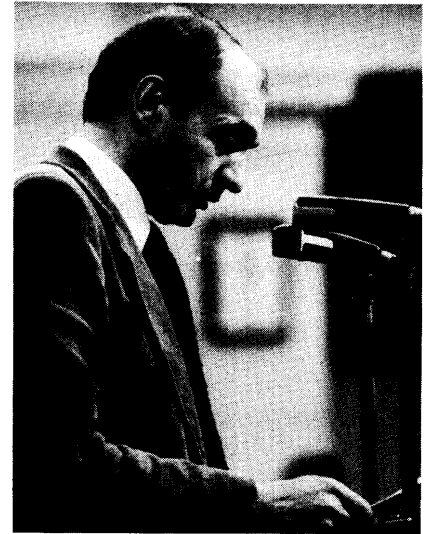
De gemaakte programmareeks zal — vooral voor de jongere generaties — ongetwijfeld een ernstige bijdrage leveren tot het beter begrijpen van een kwalijke bladzijde uit onze geschiedenis.

Graag vernamen wij dan ook van de geachte Staatssecretaris wanneer precies de betrokken programmareeks nu eens eindelijk zal worden uitgezonden.

De Voorzitter: De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, Dames en heren. Het is inderdaad juist dat de BRT zich verplicht heeft gezien tot twee keer toe het begin van de TV-reeks over de collaboratie uit te stellen, omdat er nog twijfels bestaan over de toelaatbaarheid van het uitzenden van een gesprek met de gewezen Rexistenleider Léon Degrelle.

De RTBF die in het jaar 1979 met een gelijk kaardig probleem geconfron-

De heer A. De Beul (VU)

teerd werd, heeft destijds het advies van enkele vooraanstaande juristen ingewonnen, en vervolgens besloten het reeds opgenomen interview met Degrelle niet uit te zenden.

In het licht van dit precedent, en mede in het licht van het vonnis dat geveld werd in de zaak Debbaudt, die op 8 januari jl. veroordeeld werd wegens het publiceren van een brief van Degrelle aan de paus, heeft de BRT het raadzaam geacht ook het advies van een paar eminente juristen in te winnen vooraleer tot uitzending van het omstreden interview te besluiten.

De BRT hoopt evenwel de volledige reeks over de collaboratie met inbegrip van het interview met Degrelle, integraal te kunnen uitzenden.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter: Dames en heren, aan-

Voorzitter

gezien de volgende twee vragen eveneens over hetzelfde onderwerp handelen, stel ik voor dat wij ook hier eerst de twee vraagstellers zouden horen, zodanig dat het betrokken lid van de Executieve de twee vragen tegelijkertijd kan beantwoorden.

Zijn de Minister en de Raad het hiermede eens?

(Instemming)

Dan is aldus besloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over de bescherming van het domein Eyckendael te Brasschaat.

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de heer Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, over de bescherming van het domein Eyckendael te Brasschaat.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul: kan de geachte Minister mij precies mededelen waarom hij geoordeeld heeft de bescherming van het domein Eyckendael te Brasschaat niet langer in overweging te moeten nemen?

Het domein Eyckendael staat op het gewestplan ingeschreven als «service-residentie») (bestemd dus voor residentiële bebouwing ten behoeve van personen die niet, of slechts moeilijk voor eigen verzorging kunnen instaan).

Acht de geachte Minister het bouwen van 208 bejaardenflats met daarbij 250 ondergrondse parkeerplaatsen verenigbaar met de op het gewestplan voorziene bestemming?

Vraag van de heer K. Poma tot de Minister van de Vlaamse Gemeen-

schap (M. Galle) over de bescherming van het domein Eyckendael te Brasschaat

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Poma tot de heer Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, over de bescherming van het domein Eyckendael te Brasschaat.

De heer Poma heeft het woord.

De heer K. Poma: de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen heeft in een beschikking beslist dat de bouw van service-residenties, in het domein Eyckendael, gelegen in Brasschaat nabij Antwerpen, voorlopig stopgezet moet worden, totdat de Minister bevoegd voor de Monumenten en Landschappen een beslissing uitgebracht heeft of Eyckendael in aanmerking komt — als dorpsgezicht.

Inderdaad, bij uw voorganger werd dergelijke vraag tot bescherming ingezet.

Gaarne vernam ik of het juist zou zijn dat u, zonder te wachten op het advies van deze Commissie, aan deze Commissie een brief verstuurd zou hebben waarin u zou mededelen dat u afziet van de bescherming.

In bevestigend geval, waarom hebt u deze brief verstuurd?

De Voorzitter: De heer Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer M. Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap: Mijnheer de Voorzitter, de vragen van de heren De Beul en Poma behandelen hetzelfde onderwerp en werden ongeveer in dezelfde zin gesteld. Daarom wou ik U vragen beide vragen ineens te mogen beantwoorden.

Ik heb inderdaad besloten vooralsnog de procedure tot bescherming van het domein Eyckendael niet in te zetten.

Het is juist dat de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen beslist heeft om de bouw van appartementen in het domein Eyckendael voorlopig stop te zetten; hiermee vooruit-

lopend op een mogelijke beslissing tot bescherming van het gebied als dorpsgezicht of als landschap.

Ik wil hier niet ingaan op de rechtsgrond van een dergelijke beslissing alhoewel ze mij in elk geval voorbarig schijnt.

Stel U voor dat men overal in het land bouwwerken zou stilleggen die een rechtsgeldige bouwvergunning hebben verkregen op grond van de mogelijkheid dat in de toekomst tot de bescherming van het gebied zou kunnen besloten worden. Dit lijkt mij enigszins verregaand.

Ik meende dit eens te mogen mededelen alhoewel het verder weinig ter zake doet.

Op 3 december 1980 heb ik aan de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg medegedeeld dat de procedure tot bescherming van het domein Eyckendael kon gestopt worden om volgende redenen.

1. De bestemming van het gebied op het gewestplan

Het gewestplan Antwerpen, dat ik mede heb ondertekend, zoals trouwens de andere leden van de Executieve werd goedgekeurd bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979.

Het domein Eyckendael kreeg de bestemming van «service-residentie» toegewezen.

Dit zijn gebieden die bestemd zijn voor residentiële bebouwing ten behoeve van personen die niet, of slechts moeilijk in hun verzorging kunnen voorzien, met bij horende accommodatie die betrekking heeft op de diverse aspecten van de nagestreefde dienstverlening.

Het gewestplan bepaalt verder dat de aard van de residentiële bebouwing bepaald wordt door de plaatselijke omstandigheden. Zo kunnen onder meer worden toegelaten: homes, paviljoenen, woningen, flats, appartementen en in het algemeen elke vorm van residentiële huisvesting.

In de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften betreffende de hoogte van de gebouwen staat bovendien duidelijk vermeld dat maximum twee verdiepingen kunnen toegelaten worden.

Galle

Aangezien deze bepalingen op zichzelf voldoende garanties bieden om het park in zijn geheel als landschap te behouden, ben ik van oordeel dat een voorstel tot bescherming niet direct als noodzakelijk moet aangezien worden.

2. De geringe grondinname door de beslissing

Het project van de eigenaar voorziet de inplanting van zes woningblokken met een totale woonoppervlakte van 6.000 m² of 6 pct. van de totale oppervlakte van het domein Eyckendael. Zelfs indien er voor de infrastructuur nog een bepaalde grondoppervlakte moet ingenomen worden, lijkt het mij overdreven te stellen dat hierdoor het parkachtig karakter van het domein zou teniet gedaan worden.

Op een totaal van 550 geïnventariseerde hoogstammige bomen moeten er slechts 28 gerooïd worden. De Dienst van het Groenplan zal trouwens toezicht houden op de kappingen en op de heraanplantingen die zullen moeten gebeuren.

3. Brasschaat en omgeving is nog vrij rijk aan parkdomeinen

Het domein Loos (147 ha) dat onlangs door het Bestuur van Waters en Bossen werd aangekocht is daar een typisch voorbeeld van.

Om al deze redenen komt het rangschikken van het domein mij voorsnog niet als noodzakelijk voor als de stedenbouwkundige voorschriften en de bestemming van het gebied geëerbiedigd worden en als door een oordeelkundige aanleg het park als landschap kan behouden blijven.

Als de heer K. Poma in zijn vraag spreekt over het advies van de Commissie, denk ik dat hij het heeft over het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen.

Het advies van de Koninklijke Commissie werd mij officieel toegestuurd op 9 december 1980 terwijl ik mijn beslissing reeds medegedeeld had aan de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg op 3 december 1980.

Ik wil het geachte lid mededelen dat ik toen reeds kennis had van het advies van de Koninklijke Commissie dat ik echter terwille van de eerder geciteerde redenen niet heb gevolgd.

De Voorzitter: De incidenten zijn gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over het uitblijven van het financieringsdecreet inzake monumenten en stads- en dorpsgezichten.

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over het uitblijven van het financieringsdecreet inzake monumenten en stads- en dorpsgezichten.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul: Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in een toespraak tot het Icomos-congres van 24 november 1980 verklaarde mevrouw de Staatssecretaris wat volgt :

((Eerstdaags hoop ik de wetgevende besluiten te kunnen medeondertekenen en voorleggen aan de Koning welke de toelagen regelen voor de werken aan beschermde monumenten. Hierdoor zal een rechtvaardiger en evenwichtiger subsidieregeling geregeld worden. De rechtszekerheid van de particulier en van de openbare besturen zal hierdoor gewaarborgd worden».

Wij zijn thans drie maand later en nog steeds is er geen financieringsdecreet bij de Vlaamse Raad ingediend.

Vijf jaar na het van kracht worden van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten is er dus nog steeds geen uitvoering gegeven aan artikel 11, § 8 van dit decreet, waarbij bepaald wordt dat de Minister binnen zes maanden na de inwer-

kingtreding van het decreet een koninklijk besluit ter bekrachtiging aan de Cultuurraad moet voorleggen.

Mogen wij van de geachte Staatssecretaris vernemen of er nog enige kans bestaat dat het kwestieus financieringsdecreet ooit zal worden ingediend ?

De Voorzitter: De heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, die zal antwoorden in plaats van mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap: in antwoord op zijn vraag, kan ik de heer De Beul mededelen dat het ontwerp van Koninklijk Besluit tot bepaling van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën, thans is aangepast aan het eindadvies van de Raad van State dat ik in december jl. ontving.

Ik hoop het aldus aangepaste ontwerp nu spoedig aan de Vlaamse Executieve voor goedkeuring te kunnen voorleggen, zodat het onmiddellijk daarna aan de bevoegde commissies van de Vlaamse Raad kan worden overgemaakt.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Colla tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans) over de gevolgen van de toekenning van een rentetoelage bij hypothecaire lening

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Colla tot de heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over de gevolgen van de toekenning van een rentetoelage bij hypothecaire lening.

Voorzitter

De heer Colla heeft het woord.

De heer F. Colla: Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, via de pers vernemen wij dat thans de definitieve tekst zou goedgekeurd zijn van het KB dat voor het Vlaamse gewest rentetoeelagen toekent op bouwleningen, KB waar vele bouwers sedert weken met volle verwachting naar uitkijken.

Deze rentetoeelage voorziet mits bepaalde toekenningsvoorwaarden in een tegemoetkoming van maximum 3,5 procent, zodat de bodemdrempel van de door de ontlener te dragen intrest op minstens 9,5 procent gebracht wordt.

Concreet zou dit betekenen dat vanaf een commerciële intrest van minder dan 13 procent de staatstussenkomst verminderd wordt en minder dan 3,5 procent bedraagt.

Daarbij moet evenwel bedacht worden dat sommige instellingen verlaagde rentetarieven toekennen aan wat men noemt «trouwe spaarders», «goede spaarders» of cliënten die aan zogenaamd «woonsparen» gedaan hebben.

De heer F. Colla (P VV)

Zo rekent onder andere de ASLK voor een hypothecaire lening gewaarborgd door een gemengde levensverzekering thans een basisrente aan van 12,5 procent, voor goede cliënten wordt dit 12,25 procent en trouwe spaarders krijgen een korting van 0,5 procent, wat de netto-rente voor hen op 12 procent brengt.

Ik wens dan ook bevestiging te krijgen of hieruit moet afgeleid worden dat de staatstussenkomst in casu zal beperkt worden tot 2,5 procent? Dit zou allesbehalve rechtvaardig zijn aangezien juist de vooruitziende burger die bewijs heeft geleverd van zijn spaarzin, mede aangemoedigd door de kredietinstellingen, als het ware zou gestraft worden.

Vooralsnog de trouwe spaarder, die zijn geld vijf jaar zuinig heeft belegd, om 0,5 procent renteverlaging te verkrijgen, wordt benadeeld.

Wat met de ontlener die in het najaar 1981 start met de bouw van zijn woning en pas in 1982 het grootste deel van zijn lening opneemt?

En wat met de ontlener, trouwe spaarder, die als vooruitziende burger reeds in 1980 een lening heeft aangegaan en de eerste schijven daarvan pas opvraagt in 1981 omdat hij met de bouw van zijn woning maar in 1981 kan starten?

Voorts wens ik te weten in welke mate deze rentetoeelagen in de toekomst zullen herhaald worden.

De Voorzitter: De heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap: Mijnheer de Voorzitter, het is inderdaad zo dat de tussenkomst in de leningslast maximum 3,5 procent bedraagt, terwijl de bodemdrempel na toepassing van de rentevermindering op ten minste 9,5 procent blijft.

De tussenkomst is dus degressief naarmate de werkelijke netto-rentevoet daalt d.w.z. dat voor leningen aangegaan tegen een rentevoet lager dan 13 procent de tussenkomst minder dan 3,5 procent zal bedragen.

Hieruit besluiten dat de spaarders, die vertraagde rentevoeten genieten, als het ware gestraft worden is beslist overdreven, aangezien de voorgenoemen maatregel een zuivere relancemaatregel is en derhalve ook slechts een tussenkomst voor een periode van drie jaar inhoudt.

Teneinde bij te dragen tot een werkelijke relance van de bouwsector werd in de modaliteiten ondermeer voorzien dat de bouwvergunning moet uitgereikt zijn vanaf 1 juli 1980 en dat de toezegging van de lening moet dateren vanaf 1 januari 1981.

De ontlener die reeds in 1980 een lening heeft aangegaan, komt derhalve niet meer in aanmerking; de ontlener, die echter nog moet starten met de gehele procedure, kan een aanvraag laten indienen zodra zijn lening is toegezegd en tot zolang het uitgetrokken krediet niet is uitgeput.

Of dit stelsel van rentetoeelagen in de toekomst zal herhaald worden kan vooralsnog niet worden gezegd.

Dit zal ongetwijfeld mee bepaald worden door de evolutie in de bouwsector en door de gehele conjuncturele en budgettaire context.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter: Dames en heren, aangezien ook de volgende twee vragen over hetzelfde onderwerp handelen, stel ik nogmaals voor dat wij eerst de twee vraagstellers zouden horen, zodanig dat het betrokken lid van de Executieve de twee vragen tegelijkertijd kan beantwoorden.

Zijn de Staatssecretaris en de Raad het hiermede eens?

(Instemming)

Dan is aldus besloten.

Voorzitter

Vraag van de heer W. Kuijpers tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans) over de maatregelen ten opzichte van de mercaptanen-afdeling van Phillips-Petroleum te Tessenderlo.

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Kuijpers tot de heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over de maatregelen ten opzichte van de mercaptanen-afdeling van Phillips-Petroleum te Tessenderlo.

De heer Kuijpers heeft het woord.

De heer W. Kuijpers: Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, sedert verscheidene dagen wordt gans Oost-Brabant getroffen door een erg hinderlijke geur, vermoedelijk afkomstig van de mercaptanen-fabriek van Phillips-Petroleum te Tessenderlo. Deze fabriek is pas sedert 3 februari 1981 in werking en nu slechts voor een vijfde.

Graag vernam ik van de geachte Staatssecretaris welke maatregelen hij zal nemen.

Vraag van de heer W. Desaeyere tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans) over de maatregelen ten opzichte van de mercaptanen-afdeling van Phillips-Petroleum te Tessenderlo.

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Desaeyere tot de heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over de maatregelen ten opzichte van de mercaptanen-afdeling van Phillips-Petroleum te Tessenderlo.

De heer Desaeyere heeft het woord.

De heer W. Desaeyere: Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, verschillende malen heb ik in het verleden de regering geïnter-

pelleerd betreffende Phillips-Petroleum; de laatste maal in de Cultuurraad.

Tijdens mijn interpellaties heb ik steeds beklemtoond dat de ervaringen in het buitenland bewezen hebben dat een dergelijke mercaptanen-fabriek noodzakelijkerwijze moet stinken.

De directie van de fabriek alsook de burgemeester van Tessenderlo hebben altijd het tegenovergestelde beweerd en gesteld dat de fabriek «hermetisch» dicht zou zijn.

Kan de geachte Staatssecretaris mij zeggen op basis van de uitslag van het onderzoek betreffende de stankhinder rond 15 februari, of de eerste of de tweede stelling juist is?

In de exploitatievoorwaarden werd uitdrukkelijk gesteld dat er geen stankhinder zou zijn.

Oordeelt de geachte Staatssecretaris niet dat, gezien manifest niet aan de exploitatievoorwaarden is voldaan, de exploitatievergunning moet worden ingetrokken en het bedrijf gesloten?

De Voorzitter: de heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap: Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in opdracht van Minister Galle, die bevoegd is inzake leefmilieu, werden onderzoeken verricht door het Studiecentrum voor Kernenergie, het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (Administratie van Volksgezondheid), de Dienst voor Milieuhinder en de Technische Inspectie van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.

Deze onderzoeken laten niet toe om met volle zekerheid de reukhinder in de omgeving van Tessenderlo toe te schrijven aan Phillips-Petroleum.

Tot op dit ogenblik is het niet mogelijk geweest om binnen het bedrijf enige fout te ontdekken die de resultaten van het onderzoek zou kunnen verklaren.

Deze week zal een technische commissie samenkomen te Tessenderlo (vermoedelijk donderdag). Deze commissie zal bestaan uit vertegenwoordigers van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, het SCK, de inspectie Milieuhinder, het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie en specialisten van het bedrijf Phillips-Petroleum.

Aan de hand van hun bevindingen zullen de nodige conclusies getrokken worden.

De Voorzitter: De incidenten zijn gesloten.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 65)

Interpellatie van de heer J. Gabriels tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans) over de manier waarop het gewestplan-Maasland zijn definitieve vorm kreeg en de bevoordeling in dat gewestplan van de huidige en toekomstige gronduitbaters.

De Voorzitter: Aan de orde is de interpellatie van de heer Gabriels tot de heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over de manier waarop het gewestplan-Maasland zijn definitieve vorm kreeg en de bevoordeling in dat gewestplan van de huidige en toekomstige gronduitbaters.

De heer Gabriels heeft het woord.

De heer J. Gabriels (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Staatssecretaris, dames en heren, op 1 september 1980 werd het gewestplan Maasland, als laatste in de rij van 25 Vlaamse gewestplannen, bij KB goedgekeurd.

Het feit dat dit het laatste was bood ongetwijfeld het grote voordeel dat de ervaringen bij de vorige plannen opgedaan hier optimaal zouden kunnen aangewend worden.

Nochtans, en dat moge blijken uit de rest van de uiteenzetting, werden ook

Gabriels

hier een aantal hoogst twijfelachtige functies vastgelegd die bij het verschijnen van het KB onmiddellijk tot veel betwisting aanleiding gegeven hebben in het betrokken gebied.

En dan heb ik het niet enkel over de reacties van milieugroeperingen die traditioneel door een aantal machtshebbers in de marginaliteit worden gedrukt, ondanks al hun gelijk.

Dan heb ik het ook over reacties van een lid van de Bestendige Deputatie, van sportraden, van gemeentebesturen, van grote delen van de bevolking, ja zelfs van een toch wel vrij onverdachte bron als de GOM-Limburg.

Dit kan men zomaar niet langs zich neerleggen, temeer daar een aantal instanties zelfs tegen dit gewestplan in beroep willen gaan bij de Raad van State.

Een verzoekschrift, onder meer van de milieugroeperingen, werd in januari jongstleden ingediend.

Hoe zijn die onrust en reacties te verklaren ?

De heer J. Gabriels (VU)

Mijns inziens is veel te herleiden tot de ondoorzichtige en vaak erg duistere manier waarop dit gewestplan uiteindelijk zijn beslag heeft gekregen. Dit is natuurlijk niet alleen met dit gewestplan het geval geweest. Maar ook hier is duidelijk gemanipuleerd. Ik ken ettelijke gevallen waarbij bepaalde partijgenoten van de Staatssecretaris betrokken mensen op de hoogte brachten van bepaalde wijzigingen, en dit doet al het ergste vermoeden. Ik heb persoonlijk verschillende brieven waarin leden van het parlement, de deputatie en provincieraad aan particulieren laten weten: dank zij mijn tussenkomst werd uw perceel bouwzone.

En het mooiste van al is dat gronden die daar meer voor in aanmerking kwamen geen bouwzone werden, omdat deze mensen niet bij de juiste partij waren gaan aankloppen. Percelen waar infrastructuur aanwezig is, werden geen bouwzone, maar achterliggende totaal ingesloten stukken wel.

Waar gaan we naar toe als zo een belangrijke aangelegenheid als de ruimtelijke ordening mede afhankelijk is van de juiste partij kaart? Misschien wimpelt u deze voorbeelden als detailpunten af die in het gewestplan Maasland tussen de ontwerp-fase en de KB-fase gewijzigd werden. Ze tekenen toch duidelijk de sfeer waarin alles verlopen is.

Met «aangepaste» kleurpotloden werden ten voordele van de eigen favorieten wijzigingen doorgevoerd. En bewijzen heb ik in handen.

Maar terug nu naar het algemene kader.

Globaal wil ik mijn kritiek rond twee punten samenvatten.

1. Het negeren van elke wetenschappelijke inbreng met als gevolg onder meer de voortschrijdende verstedelijking en vernieling van het landschap via grindwinning, grootschalige woon- en wegenprojecten en niet te vergeten de enorme recreatiezones.
2. De oncontroleerbare overgang tussen ontwerp en KB van een gewestplan Maasland.

1. Gebrek aan wetenschappelijk onderzoek

Zoals reeds eerder gezegd, 'had de overheid bij dit gewestplan de mogelijkheid om van de opgedane ervaring bij de 24 andere gewestplannen te profiteren en aldus bepaalde, eerder voorgekomen gebreken weg te werken. Specifiek voor het Maasland had men een wetenschappelijke aanpak voor onder meer de grindwinning, de voorzienige wegeninfrastructuur, de recreatiezones enz.. moeten voorzien.

Wat de grindwinning betreft, is de GOM-Limburg al sinds 1977 bezig met het bestuderen van deze problematiek.

Eind 1978 heeft de GOM aan de Staatssecretaris een rapport overhandigd waarin de basisopties inzake grindgebieden zijn vastgelegd. Afgezien van het feit dat het op zich zelf al ongezonder te noemen is dat dezelfde politieke instanties vrager naar en controleur zijn van (in de IML vrager, in de GOM en provincie controleur).

IML zelf had gevraagd één economische studie te maken in verband met de grindproblematiek. Deze studie is gemaakt en imponeert in eerste instantie, maar ziet een aantal aspecten volledig over het hoofd. Zo vindt men nergens een rapport terug naar de lasten van de omwonenden, naar de waarde van bepaalde gebieden die van functie veranderden (o.m. groengebieden) enz..

Opvallend is ook in deze studie dat men van een zeer optimistische visie vertrekt wat het verbruik van grind en granulaten betreft. Van een degelijk gefundeerde visie over dit verbruik vinden we op middellange termijn weinig concrete gegevens terug.

Merkwaardig komt mij ook het feit voor dat men nogal met zekere cijfers komt in verband met de tewerkstelling. Dit in tegenstelling tot de cijfers die ik ontving op bepaalde parlementaire vragen in dit verband. Een ander groot gebrek in deze studie is het gebrek aan onderzoek of een stimulering van een onderzoek naar alternatieve grondstoffen. Men kan toch niet zomaar uitgaan van de ver-

Gabriels

onderstelling dat als het gewestplan volledig wordt uitgevoerd 10 procent van het Maasland leeg gegraven wordt. En het fabeltje dat deze putten recreatiezones worden is sterk overdreven. Wat gaan we in het Maasland met 1.000 ha recreatiezone beginnen? En het opnieuw omvormen tot landbouwzones is eveneens een fabeltje. Zelfs als — ik zeg wel «als» — het gebeurt, wat zijn de landbouwers ermee gronden terug te ontvangen die waardeloos zijn? Een spijtige vaststelling daarbij is dat wij bij het opmaken van deze studie niet konden beschikken, ondanks herhaalde vraag, over de basisgegevens van deze economische studie die gemaakt werd in opdracht van de IML.

De geologische studie die onder leiding van Prof. E. Gullentops van de KUL werd uitgevoerd, is in feite het basisstuk. Immers dit stuk bepaalt de kwaliteit van de grind, de hoeveelheid, de exploitatievoorwaarden, de tewerkstelling, de uitvoer, de produktie, de investeringen inzake de herbestedingsmogelijkheden, de aan te voeren hoeveelheden om tot opvulling over te gaan, enz.

Ik heb tot op heden, ondanks herhaalde verzoeken, geen exemplaar van deze studie gekregen. Wil men ons allen voldoende inzicht geven over de elementen van de grindwinning dan kan ons deze studie niet worden onthouden. Dat de overheid ons die niet verschaft typeert de mentaliteit. Inpraak, democratie, enz., worden hier andermaal geweld aangedaan. Merkwaardig in heel de procedure van het gewestplan Maasland is ook wel het feit dat zelfs deze eerste studie pas in de loop van 1979 werd bekend. De opties lagen toen reeds lang vast in het ontwerp-gewestplan. Niet alleen kreeg de bevolking geen kans daarover haar bezwaren te uiten, erger nog, de uitgevoerde studies en adviezen werden gewoon niet gebruikt.

Het feit dat men studeerde — hoe onvolmaakt ook — dient te worden toegejuicht. Zelfs de stellers geven in hun inleiding hun beperkingen toe. Maar als men zelfs met die resultaten

geen rekening houdt, is het allemaal verloren moeite.

Trouwens de GOM-Limburg steekt over dergelijke gang van zaken haar ontgoocheling niet onder stoelen of banken. In een artikel in het «Belang van Limburg» van vrijdag 23 januari 1981, lezen we van de hand van de GOM-directeur letterlijk : «In de tweede helft van 1979 werd door de NV Maasland aan de werkgroep van de GOM een voorstel tot regularisatie van de bestaande toestand voorgesteld, dat tevens inhield dat de in het ontwerp-gewestplan voorziene zone zou worden uitgebreid.

Door de vertegenwoordigers van alle overheidsinstanties, vertegenwoordigd in de GOM-werkgroep Grindprobleem, werd ter zake op 10 november 1979 beslist, zowel voor de periode tot 1987 als voor de periodes 1987 tot 2000, geen bij komende gebieden voor te stellen, omwille van de huidige onregelmatige situatie en de gevaren die de ontgrinding aldaar met zich meebrengt voor de waterwinning. In het bij KB van 1 september 1980 goedgekeurde gewestplan Maasland werd voor het hele gebied, waar de firma Maasland en andere bedrijven ontgrinden, een effectieve zone van 102 ha voorzien met daarnaast nog een uitbreidingsgebied van 109 ha, zodat het hele gebied thans 211 ha omvat tegenover 155 ha in het ontwerp-gewestplan en 102 ha, voorgesteld door de GOM-werkgroep.»

Tot daar een letterlijk citaat van de voorzitter van de GOM met wiens advies geen rekening werd gehouden. Waarom GOM ook in dit verband voor schut werd gezet, voor wie en voor wat, zijn vragen waarop wij een duidelijk antwoord verwachten.

Bovendien, mijnheer de Staatssecretaris, ontbreekt elke wetenschappelijke inbreng bij de plannen omtrent de RW-17. Mogelijk klinkt het afgezaagd, maar het mag hier nogmaals worden gezegd.

Bij het Ministerie van Openbare Werken ontbreekt iedere vorm van inzicht in procesplanning, ieder inzicht in nut en in functie van een weg, evenals onwil om tot een aanvaardbare verbetering te komen van

de huidige RW 17. Deze weg kan en moet beveiligd worden over de hele lijn door een aangepaste middenberm.

Op het gewestplan daarentegen prijkt in volle glorie nu het tracé van de omleiding RW 17 tussen de E-39 en RW-22. Andermaal een aantasting van de Mechelse Heide. Het gedeelte ten Noorden van RW 22 blijft behouden als reservestrook, doch wordt voorzien om aan te sluiten op de nauwelijks bereden ring rond Maaseik .

Deze RW 17, als variante voor de huidige RW 17, mag er in geen geval komen. Het werd reeds vaak gezegd dat Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken op dit vlak tot een betere coördinatie zouden moeten komen.

Welnu, mijnheer de Staatssecretaris, wat stellen wij vast? Het totaal gebrek aan inzicht bij Openbare Werken wordt letterlijk overgenomen door Ruimtelijke Ordening en als dusdanig voor de toekomst definitief vastgelegd. Ik heb zelden groter gebrek aan planning en inzicht gezien in het afwikkelen van het verkeer als de alternatieve RW 17.

2. Oncontroleerbare overgang tussen ontwerp en KB van een gewestplan Maasland

Ik ben ervan overtuigd dat er een aantal wijzigingen van het ontwerp-gewestplan naar het KB gewestplan gebeurd zijn die werkelijk ontoelaatbaar zijn. Ze zijn de Staatssecretaris ongetwijfeld meer dan bekend.

- Het domein Zangersheide in Lanaken kreeg zelfs een nieuw planologisch voorschrift namelijk Bijzonder Groengebied. Waar jarenlang tegen gevochten werd wordt hier goedgekeurd. Erger nog : uitgebreide illegale activiteiten worden bij wet bekrachtigd.
- De zaak Machiels. Hoeveel instanties hebben reeds P.V. opge maakt? Hoeveel vertrouwen kan men nog hebben in dit gewestplan als illegale ontginningen zonder meer legaal worden gemaakt? Heeft uw eigen partijgenoot, de heer Didden, daar niet duidelijk op gewezen?

Gabriels

- Wat te denken van het opzet om verblijfsrecreatie te maken in het Batven?
- Waarom wordt het gebied de Bek Elzenarmenbos Rubensgoed aangeduid als ontgrondingszone?
- Waarom nog verdere uitbreiding van verblijfsrecreatie in het gebied de Krieckaert te Gellik?

Waarop zijn dit soort beslissingen gebaseerd? Waarom negeert men voor een aantal groengebieden zoals Stramprooierbroek en Jagersborg het *predikaat natuurgebieden met wetenschappelijke waarde te geven? Heeft de Staatssecretaris kennis genomen van bijvoorbeeld het zeer gedegen en goed onderbouwd bezwaarschrift van de VZW Orchis?

- Waarom bijvoorbeeld heeft men in Dilsen geen zone voorzien waar een openlucht sportcomplex kan opgericht worden? Blijkbaar is hier sprake van politieke wraak achter de schermen? Wat is het nut dan eigenlijk van een openbaar onderzoek als men er achteraf geen rekening mee houdt?
- Hoe verklaart men opmerkingen van uw partijgenoot en belangrijke verantwoordelijke voor het grindbeleid in het Maasland, de heer Didden, die in de «Financieel Economische Tijd» van 27 juni 1980 schrijft dat het aantal winplaatsen voor grindwinning zal beperkt worden. Wij stellen echter vast dat in plaats van de 105 hectaren gevraagd door de GOM u er nog eens 100 hebt bijgedaan. Nog grotere winplaatsen dan vroeger die in de kaart spelen van de grote grindboeren.

Mijnheer de Staatssecretaris, zo kan men nog lang doorgaan. Ik denk echter dat het belangrijkste gezegd is. Enerzijds is duidelijk geweest op de onwetenschappelijke aanpak, anderzijds op de oncontroleerbare en ontoelaatbare gang van zaken. Dit heeft de mensen hier ter plaatse erg geschokt.

Daarom zou ik van de Staatssecretaris een duidelijk antwoord willen ontvangen op de volgende vragen.

1. Welke precieze wijzigingen zijn er gebeurd tussen het ontwerp-gewestplan en het bij het KB goedgekeurde gewestplan inzake:
 - groene zones en beschermde landbouwzones,
 - woonzone en uitbreidingszone,
 - stortplaatsen,
 - recreatiezones,
 - industriezones,
 - zones voor openbaar nut,
 - tracés voor wegen?
2. Waarom werden deze wijzigingen doorgevoerd?
3. Concreet wat de grindgebieden betreft: waarom is er geen rekening gehouden met de adviezen die in de studies terzake zijn aangehaald?
4. Werden er, vooraleer bepaalde wegentracés op het gewestplan werden aangebracht, gewijzigd of behouden, onderzoeken ingesteld naar de noodzaak, de wenselijkheid, de terugslag op de onmiddellijke omgeving, mens-leefmilieu, enz...?
5. Werd er wat de industriezones betreft rekening gehouden met de bezettingsgraad van wat vóór het gewestplan reeds aan ruimte aanwezig was? Zo ja, hoe? Zo neen, waarom niet?
6. Wat werd gedaan met belangrijke adviezen en bezwaren van belangrijke groeperingen als milieugroepen, studiediensten enz...? Kan de Staatssecretaris me daarover in het kort voorlichten?
7. Is het juist dat vooraleer het gewestplan KB werd, de informatie daarover enkel van één kabinet kwam?
Kan de Staatssecretaris me daarover precies inlichten?
8. In hoeverre is het gewestplan bij KB een beantwoording van wat leeft bij de mensen in de Maaskant? Met andere woorden, hoeveel bezwaarschriften werden ingediend en hoeveel werden er opgevolgd?

En het zal ongetwijfeld een tijd duren eer dit gewestplan aan herziening toe

is. Een herziening dan waarbij meer aandacht zal besteed worden aan ware inspraak bij het oplossen van zo een sociaal ingrijpend vraagstuk als het gebruik van de bodem. Alles hangt er van af: het werk, de gezondheid en de ontspanning van de Maaslanders.

Wat een goed sluitstuk had moeten worden is een miskleun van de ergste soort geworden. Ieder fundamenteel inzicht in de problematiek is genegeerd, zowel op het gebied van grindwinning als het wegenbeleid, maar ook op het ecologische vlak.

Over dit alles, mijnheer de Staatssecretaris, is de laatste tijd veel geschreven. Niet als oppositie om de oppositie hebben we deze tussenkomst gehouden. We zijn echter ten zeerste ontgoocheld dat op een zo belangrijk vlak als de ruimtelijke ordening men lukraak potloodstrepen trekt naargelang die of die met de ellebogen werkt.

Het mooiste voorbeeld is toch wel het stort in Dilsen dat ondanks herhaalde tussenkomsten van één uwer bevriende partijgenoten nu op een verkeerde plaats ligt.

Wetenschappelijke inbreng vervangen door favoritisme, inspraak door politieke invloed. Respect voor een gezond leefmilieu door een grenzeloze aantasting van de vrije ruimtes zijn enkele tekenen van hoe het niet moet.

We hadden van dit gewestplan beter mogen verwachten. Wij wachten op een argumentatie van uwentwege maar zijn — en leggen daar ten zeerste de nadruk op — eens te meer ontgoocheld over hoe in dit land de ruimtelijke ordening wordt aangepakt. Wanneer u het verzoekschrift van januari jongstleden, dat 27 bladzijden telt, nauwkeurig analyseert, zult u zelf moeten toegeven dat hier werkelijk iets ongelooflijks gebeurd is.

Wanneer worden in dit land nu eindelijk eens dingen gedaan die toekomstgericht zijn, of is de achterpoortpolitiek die hier gevoerd wordt echt alleen zaligmakend?

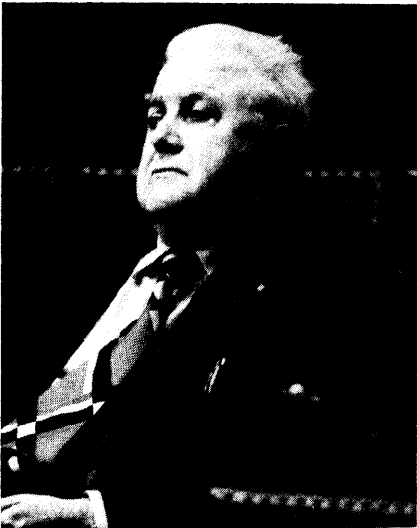
Het oordeel van de komende generaties, mijnheer de Staatssecretaris, zal niet mals zijn! (*Applaus bij de VU*)

Voorzitter

De Voorzitter: De heer Mesotten heeft het woord.

De heer W. Mesotten (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, mijnheer de Staatssecretaris, geachte collega's, het was niet mijn bedoeling om na het betoog van collega J. Gabriels hier nog een — voor mij althans — afgedane zaak te behandelen, ware het niet dat de heer J. Gabriels gemeend heeft ietwat te persoonlijk te moeten zijn. Daarenboven heeft hij partijgenoten van de geachte Staatssecretaris, die deze zaak onder zijn bevoegdheid heeft, verdacht gemaakt; hij heeft zelfs gewag gemaakt van manipulaties en allerhande betwiste handelingen, tot en met verkeerde potloodstippen. Het is eigenlijk om deze redenen dat ik gemeend heb de heer J. Gabriels en de achtbare collega's waarheidsgetrouw iets méér te moeten zeggen over de historie van dit gewestplan.

Wij begrijpen dat van personen, die zelf uiterst zelden met de reële problematiek van het Maasland geconfronteerd worden en er zich ook niet daadwerkelijk mee inlaten, en hun

De heer W. Mesotten (CVP)

inzichten en voorlichting inzonderheid van derden dienen te verkrijgen. Gezien deze «derden» zelf in het vernoemde gebied weinig of geen verantwoordelijkheid opnemen is een scheeffrekken van de feiten niet verwonderlijk. (**Protestgeroep van de heren J. Gabriels en E. Vansteenkiste**)

De heer E. Vansteenkiste : is dat alles wat u weet te vertellen?

De heer W. Mesotten : het is alleen de waarheid die kwetst, dacht ik. Ik heb niet onderbroken bij het aanhoren van de onwaarheden die door de heer Gabriels werden vooropgesteld en ik nodig u thans uit eveneens wat geduld te oefenen.

De heer J. Gabriels : u woont in Genk. (**Onderbrekingen van de heren Gabriels en Vansteenkiste**)

De heer W. Mesotten : Ik dacht dat wij hier toch niet aan dorpspolitiek moesten doen. Daar zijn andere gelegenheden voor.

De heer E. Vansteenkiste : Dat dacht ik ook!

De heer W. Mesotten : Ik moge u dan ook uitnodigen gedurende enkele minuten, met geduld, naar de echte historie van dit gewestplan te willen luisteren.

Ik verklaar hier formeel dat ons geëigend streekorgaan Maasland, waarvan ik de eer heb reeds vijftien jaar voorzitter te zijn, dat pluralistisch van opzet en van werking is; orgaan dat door elkeen als een echt representatief beschouwd wordt, effectief — en daàr waar het thuishoorde — zich jarenlang heeft ingezet om vertrekkend van het ontwerp-gewestplan, — als laatste in de rij — tot een verantwoord en volwaardig koninklijk besluit te komen. Al de activiteiten van dit streekorgaan zijn — ik bevestig dit — op een meer dan gewoon verantwoorde wijze gebeurd. Wij hebben daarvoor zelfs, gedurende een volledig jaar, een BTK-er mogen aanstellen. Door menigvuldige contacten met alle mogelijke betrokkenen, onderzocht het wat, vertrekkend van het voorliggend ontwerp, de opties waren om in het definitieve gewestplan weerhouden te worden.

Zo werd met al deze betrokkenen, en via de respectieve beleidsorganen van «streekbelangen Maasland», alsook met alle gemeentebesturen, zonder enig onderscheid, menigvuldig van gedachten gewisseld.

Tientallen vergaderingen werden belegd, onder meer met de grindbaggers zelf, om tot een concensus te komen omtrent de verdere en toekomstgerichte ontgrindingen, evenzeer als met de huisvestingsmaatschappijen, de GOM, de IML, het Bestuur van Bruggen en Wegen, alsook met de milieugroepen.

Ook met het staatssecretariaat voor Ruimtelijke Ordening hadden wij veelvuldige contacten, zowel met de heer Staatssecretaris zelf, als met zijn medewerkers. Nooit zijn deze confrontaties echter van die aard geweest dat het een verleggen van de wederzijdse effectieve verantwoordelijkheden. Ook nu, na het verschijnen van het Koninklijk Besluit, zijn wij in ditzelfde orgaan tot een evaluatie overgegaan en mag ik hier getuigen dat, althans in globo, het gewestplan «Maasland», voor ons tot een bevredigend resultaat heeft geleid. Tal van de ingebrachte bezwaren vanwege de gemeentebesturen werden ingewilligd. Wij zijn er blij en dankbaar om. Gezien anderzijds de werkelijk onbetwiste behoeften aan sociale woningen, hebben wij nieuwe en ruimere kansen verkregen in het gewestplan.

Ingevolge de voorziening van ruime percelen voorbestemd als bouwgronden, en dan nog wel aan gunstvoorwaarden, zullen de honderden aanvragen van kandidaatbewoners, kunnen ingewilligd worden in en via een sociale woningbouw. Ook in de toekomst zal men een reëel bestaand probleem in dit gebied tot een oplossing brengen.

De Voorzitter : Mijnheer Mesotten, mag ik u vragen af te ronden?

De heer W. Mesotten : Goed, Mijnheer de Voorzitter, ik rond af. Wij onderschrijven evenzeer de grondige wijziging die op termijn in verband met de grindwinning wordt voorgestaan, om aldus een einde te stellen aan de ietwat chaotische toestand

Mesot ten

waarin, buiten de verantwoordelijkheden van de openbare besturen, de privé-realisaties in het verleden, oorzaak en aanleiding waren van vernoemde wantoestanden. Men is door een intense wisselwerking van de verschillende verantwoordelijke instanties tot een adequate oplossing gekomen met het oog op de toekomst.

Men heeft daarenboven op een ietwat uniforme wijze, aan de bestaande baggeraars de kans gegeven de afwerking te voltooien daar waar zij thans werkzaam zijn, en aldus economische- sociale- en ecologische waarden weten te harmoniëren. Zie daar de objectieve weergave van wat in het huidige gewestplan voorradig is. Ik dank al dezen die hun positieve medewerking daartoe hebben verleend en voor het overige meen ik dat de heer Staatssecretaris mans genoeg is om eigenmachtig te antwoorden op de vragen gesteld door collega J. Gabriels.

(Applaus bij de CVP)

De Voorzitter: De Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap heeft het woord.

De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in de eerste plaats dank ik de heer J. Gabriels voor de vragen die hij gesteld heeft en collega W. Mesot ten voor zijn pleidooi, dat mijn taak heeft verlicht. Zoals afgesproken, zal ik mij echter beperken tot het beantwoorden van de preciese vragen die de heer J. Gabriels mij heeft gesteld.

1. De verschillen, inzake groene zones en beschermde landbouwzones, woonzones en woonuitbreidingsgebieden, ontginningsgebieden, stortplaatsen, recreatiegebieden, industriegebieden, zones voor openbaar nut en de tracés van wegen, tussen ontwerp-gewestplan en gewestplan, kan het geachte lid aan de hand van het hem op 30 juni 1977 toegepaste ontwerp-gewestplan en het hem op 14 oktober 1980 toegestuurde gewestplan, zelf vaststellen.

De CVP-fractie van de Vlaamse Raad

Het gevraagde, praktisch ieder verschilpunt tussen ontwerp-gewestplan en gewestplan, is te omvangrijk om hetzij mondeling of tekstueel weer te geven als antwoord op uw vraag.

2. De reden waarom deze wijzigingen zijn doorgevoerd is voor iedere wijziging afzonderlijk verschillend.

Hierbij wens ik toch op te merken dat aan de basis van het gewestplan het ontwerp-gewestplan ligt. Overeenkomstig de artikelen 9 en 13 van de wet houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw dient, ten einde een wijziging door te voeren, gesteund op het advies van de Regionale Commissie van Advies. Dit advies heeft uiteraard betrekking op de bezwaren en suggesties geformuleerd ten tijde van het openbaar onderzoek omtrent het ontwerp-gewestplan. Meestal zijn hierin de argumenten tot wijziging terug te vinden.

4. Voor wat de grinduitbatinge betreft is in grote mate, en alleszins wat de kern van de zaak be-

treft, rekening gehouden met de adviezen die in de studies ter zake zijn aangehaald, bedoeld wordt uiteraard het «GOM rapport» ter zake. Deze adviezen zijn voor alle collega's gemakkelijk bereikbaar.

4. Uiteraard werden er, vooraleer de wegentracés in het kader van het gewestplan werden vastgelegd, de nodige onderzoeken verricht.

In dit verband werden meerdere contacten genomen met de Minister van Openbare Werken en de Dienst van Bruggen en Wegen (Limburg).

Informatie zoals verkeerstellingen, ongevallencijfers en de aansluitingsmogelijkheden voor wat de grensoverschrijdende tracés met Nederland betreft, werden diepgaand onderzocht.

Ik durf u verzekeren dat werd gestreefd naar het voorzien van uitvoerbare tracés, doch dat de minst schadelijke oplossingen werden gekozen. Hiertoe zijn trouwens meerdere plaatsbezoeken nodig geweest.

Aan te stippen is dat het voor-

Akkermans

ziene omleidingstracé van rij ksweg' 17 tussen rijksweg nr 20 en Maaseik als reservatietracé is voorzien.

Het is duidelijk dat in de toekomst, vooraleer dit tracé kan vergund en uitgevoerd worden, de absolute noodzaak ervan dient bewezen te worden.

5. In het kader van het gewestplan werden geen nieuwe industriezones voorzien. Slechts enkele beperkte begrenzingsaanpassingen werden doorgevoerd.

Nu is het zo dat een aantal voorgezette industrieterreinen onderbezet zijn. Uiteraard is deze toestand mij bekend dit vooral op basis van vrij recente luchtfoto's en terreinonderzoeken ter plaatse.

6. De adviezen van milieugroepen en studiediensten werden grondig onderzocht. Meerdere tegemoetkomingen zijn terug te vinden in het gewestplan o.a. Vijverbroek, Van onder de Berg, enz..., welke werden beschermd door een bufferzone.

7. Zoals bekend werd het gewestplan ter inzage en ter beoordeling voorgelegd aan de Vlaamse Executieve.

Uiteraard werd de zaak vooreerst behandeld in de werkgroep. Alle leden van de Vlaamse Executieve beschikten over de nodige informatie.

8. Tegen het ontwerp-gewestplan Limburg-Maasland werden 3.118 afzonderlijke officiële bezwaarschriften ingediend.

Meerdere bezwaarschriften hebben echter betrekking op twee of meerdere aspecten van het plan. Bovendien werd door iedere gemeente van het gewest een bezwaardossier ingediend. Hierin worden eveneens meerdere aspecten van het plan behandeld.

U begrijpt dat het mij dan ook niet mogelijk is te vermelden hoeveel bezwaarschriften werden ingewilligd.

Ik zou de interpellant er nog willen op wijzen dat de Vlaamse Executieve

voor ieder gewestplan beslist had, bij het opstellen van dit plan en om de budgettaire weerslag daarvan te beperken, zoveel mogelijk alle schadegevallen te willen vermijden.

Ten tweede zou ik willen zeggen dat ik een beetje verwonderd ben over een aantal verdachtmakingen. U weet dat er andere middelen bestaan om over deze verdachtmakingen recht te laten wedervaren. Gij moet deze dan ook gebruiken, maar niet een ja- en neenwoord in dit parlement.

Als u in dit verband moeilijkheden hebt, raad ik u aan klacht neer te leggen bij het Hoog Comité van Toezicht. Het verrast mij in deze vergadering dergelijke verdachtmakingen te moeten aanhoren.

De Voorzitter: De heer J. Gabriels heeft het woord.

De heer J. Gabriels (op de tribune):

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Staatssecretaris, geachte collega's, ik moet zeggen dat het antwoord van de heer Staatssecretaris mij ten zeerste heeft ontgoocheld, omdat het inderdaad geen antwoord is en zeker aan de fundamentele kwesties voorbijgaat.

Wanneer ik heb gevraagd naar de wijzigingen die tussen het ontwerp-gewestplan en het definitieve gewestplan werden aangebracht, begrijpt de geachte Staatssecretaris wellicht dat ik alles niet in detail naar voren wens gebracht te zien. Toch had ik bijvoorbeeld graag een antwoord gekregen in verband met de erkenning van illegale toestanden, zoals de zaak Machiels, en op zaken die veranderd zijn, zoals het stort van Dilsen. Bovendien, het antwoord in verband met de grindwinning is een fundamentele aanfluiting van wat de GOM vooropstelt.

Mijnheer de Staatssecretaris, ik heb aangehaald dat de GOM maar 105 hectaren grinduitbatingsgebieden voor N.V. Maasland vroeg; u hebt er 211 hectaren van gemaakt. Waarom ?

Waarom zijn de sportzones in Dilsen er niet gekomen, ondanks het verzoek van het gemeentebestuur en de

sportraad? Waarom kreeg Dilsen in ruil daarvoor een stort als geschenk ? Misschien omdat daar een bepaalde politieke partij aan het bewind is!

Wanneer u spreekt over verdahtmakingen, kan ik u brieven laten zien, die ik van provincieraadsleden en parlementsleden heb gekregen en waarin zij aan de betrokken personen laten weten dat, dank zij hun tussenkomst, hun perceel «bouwzone» werd. Ofwel komt deze informatie nergens vandaan en liegen deze mensen, ofwel komt zij wel ergens vandaan en is zij gefundeerd. (*Applaus bij de VU*)

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter: Alvorens het woord te geven aan de heer E. Vansteenkiste voor het ontwikkelen van zijn interpellatie, wil ik aan de heer Van Elsen de gelegenheid bieden toch nog zijn vraag te stellen, omdat zijn laattijdigheid in dit halfroend te wijten is aan een technisch defect van het gemeenschappelijk vervoer.

De heer Van Elsen heeft het woord.

Vraag van de heer C. Van Elsen tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de onvolledige BRT berichtgeving betreffende de gerechtzaak «Front de la Jeunesse» tijdens de radionieuwsuitzending van 16 februari 1981 om 19 uur.

De Voorzitter: Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Elsen tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over de onvolledige BRT-berichtgeving betreffende de gerechtzaak «Front

Voorzitter

de la Jeunesse» tijdens de radio-nieuwsuitzending van 16 februari 1981 om 19 uur.

De heer Van Elsen heeft het woord.

De heer C. Van Elsen: Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Staatssecretaris, geachte collega's, tijdens de nieuwsuitzending van 16 februari 1981 om 19 uur werd uitvoerig bericht over de gerechtszaak inzake het «Front de la Jeunesse» in Brussel.

Op een bepaald ogenblik deelde de berichtgever mede dat er twee verklaringen werden afgelegd over feiten waarbij legermanschappen en zelfs officieren waren betrokken.

Over het eerste feit ging de berichtgeving normaal door, maar daarna werd het bericht plots onderbroken. Het woord werd dan gegeven aan de volgende nieuwslezer.

Zou de geachte Staatssecretaris ons de tekst willen mededelen die niet werd uitgezonden en de reden waarom dit gebeurde?

De heer C. Van Elsen (VU)

De Voorzitter: De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, die zal antwoorden in naam van mevrouw R. De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de tekst die niet meer werd omgeroepen in de nieuwsuitzendingen van 19 uur luidde als volgt: «de tweede getuige was een politiemann, die details gaf over een aanslag die het front in Vorst-Nationaal heeft gepleegd, toen daar een solidariteitsavond bezig was met Chileense vluchtelingen. Volgens de agent waren de rookbommen die bij de aanslag werden gebruikt afkomstig uit het leger.

Op de zitting van vanmorgen is dan nog duidelijk gebleken dat het front met bepaalde militaire kringen nauwe banden heeft.»

Deze passage werd om 18 uur uitgezonden en werd om 19 uur niet herhaald omdat de nieuwsuitzending te lang dreigde uit te lopen.

Het bericht over het proces werd door een journalist, die ter plaatse was, telefonisch doorgegeven, op band opgenomen en om 18 uur integraal uitgezonden. De bruske overgang in de nieuwsuitzending om 19 uur heeft te maken met het in- en uitschakelen van de bandopnemer en met het feit dat uit de leestoon van het bericht kon afgeleid worden dat er nog een deel volgde.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES (Voorzetting) (R.V.O. art. 65)

Interpellatie van de heer E. Vansteenkiste tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over het onbegrijpelijk beleid van een overheidsinstantie, met name de waterzuiveringsmaatschappij voor het kustbekken, die de zuivering van de ene waterloop blijkt te zoeken in de vervuiling van de andere.

De Voorzitter: Aan de orde is de interpellatie (R.v.O. art. 65) van de heer E. Vansteenkiste tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) over het onbegrijpelijk beleid van een overheidsinstantie, met name de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken, die de zuivering van de ene waterloop blijkt te zoeken in de vervuiling van de andere.

De heer E. Van Steenkiste heeft het woord.

De heer E. Vansteenkiste (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, alvorens tot mijn eigenlijke interpellatie over te gaan zou ik een paar bemerkingen willen maken.

Ik zal het nooit meer aandurven om op een datum zoals 28 december een interpellatieverzoek in te dienen. Ik wist niet wat de reden was dat ik twee maanden moest wachten alvorens mijn interpellatie te kunnen ontwikkelen, maar bij het nakijken van de kalender bleek dat ik inderdaad een zeer slechte datum had gekozen.

In de zaak waarover ik nu interpel leer zijn een paar collega's eveneens tussengekomen. Wat mij echter onbegrijpelijk voorkomt is dat de heer M. De Coster zich richt tot Minister Chabert die hem uitvoerig uitleg verstrekt, zonder evenwel te verwijzen naar de eigenlijke bevoegde bewindsman, terwijl Minister Lavens heel wat objectiever is geweest en gewoon naar Minister Galle heeft verwezen.

Ik betreur dat zoiets gebeurt. Het beleid van het land wordt er geenszins mee gediend, evenmin de problemen waarvoor wij staan.

Dit gezegd zijnde, mijnheer de Minister, ben ik tevreden vandaag eindelijk deze interpellatie te kunnen houden. U weet waarover het gaat, met name de «Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken». Ik meen dat de betiteling van mijn interpellatie niet verkeerd gekozen is. Het gaat over de bescherming van het milieu. Milieubescherming is een modewoord, vooral een goochelwoord geworden, dat door veel politici graag wordt gehanteerd.

Vansteenkiste

Wat er echter voorgenomen werd in de fameus gekende Westhoek tart elke verbeelding. Het voornemen mag dan, door uw sedertdien getroffen beslissing, voorlopig verhinderd worden, feit is dat dit overheidsinitiatief bestond. Over welk overheidsinitiatief gaat het? Het gaat hier vooral over het sterk verontreinigd water van het Veurnse industrieterrein dat in het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke zou worden geloosd.

Uitgerekend de « Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken » zou hiermede gelast zijn.

«De vervuiling van en door de overheid») zou een titel kunnen zijn voor een thesis. Ik vind het onvoorstelbaar dat er, weer eens, een klein groepje particulieren de «milieukat» de bel heeft moeten aanbinden. Hoe kan de overheid tot een dergelijk besluit, gevolgd door 'een beslissing, komen ?

Het publiek vraagt zich af of de overheid wel steeds weet waar het om gaat. Hier blijkt dit niet het geval te zijn, want het zal niet voor het genoegen zijn geweest dat u intussen, ik dank u daarvoor, een opschortende maatregel hebt getroffen.

Ik vraag mij af op welke wijze sommige ambtenaren hun taak opvatten. De biologische toestand in het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke, alsmede in de Proostdijkvaart moet u ongetwijfeld bekend zijn. De rol van de overheid is hier duidelijk. De momenteel geschorste maatregel is een schoolvoorbeeld van de Belgische milieupolitiek. De zaak 'wordt inderdaad niet opgelost door de dramatische toestand in de Proostdijkvaart te verschuiven naar het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke. De overheid treft hier initieel zware schuld. Zij heeft in eerste instantie nagelaten de schulden op de vingers te tikken. Lozingsvergunningen werden toegekend aan de bedrijven van het industrieterrein te Veurne door diezelfde overheid. Begrijpe wie kan. Waarom heeft de overheid, bij de inplanting van deze bedrijven, de lozingsnormen niet aangepast, om een zo ver mogelijk doorgedreven recyclage van het

industriewater mogelijk te maken ? Waarom heeft de overheid niet geopereerd voor een vereenvoudigd zuiveringsstation dat water aflevert van industriële kwaliteit dat dan weer afgenomen wordt door het industrieterrein ?

Door deze zware nalatigheden heeft de overheid trouwens de prachtige en visrijke Proostdijk kvaart herschapen tot een echte riool.

Is de lozing in het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke de oplossing? Het voornemen bestond om het industrieel afvalwater van het industrieterrein en het huishoudelijk afvalwater van het grootste gedeelte van de stad Veurne te lozen in het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke. De waterzuiveringsmaatschappij van het kustbekken heeft dit bericht destijds bevestigd.

Belangrijk is te weten dat deze maatschappij als opdracht heeft: ten eerste, de zuivering van het afvalwater van de openbare riolen en van de ondernemingen die niet zelf instaan voor de zuivering van hun afvalwater. Het stelt hiervoor de programma's op en voert ze tevens uit. Zo heeft zij onder meer tot taak de bestaande zuiveringsinstallaties over te nemen of te verbeteren zoals zuiveringsstations, rioolgemalen en collectoren en plannen te maken voor nieuwe installaties en deze installaties te exploiteren.

Ten tweede, het verwerven van de nodige gronden.

Ten derde, het opsporen van alle essentiële oorzaken van waterverontreiniging die in haar gebied voorkomen en advies uitbrengen bij het Ministerie van Volksgezondheid.

Ten vierde, toezicht uitoefenen op de lozingen van afvalwater die krachtens de wet aan vergunning onderworpen zijn.

De « Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken » werd op de hoogte gebracht en zij gaat akkoord met de ernst van de situatie. Toch blijkt zij op haar ingenomen standpunt te blijven, namelijk de lozing in het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke.

Een actiegroep ad hoc spreekt terzake duidelijke taal : de «Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken») moet haar milieuverniegend plan naar het archief verwijzen en daar voorgoed opbergen. De enige prijs die dat aan de gemeenschap mag kosten is het percentage van het ereloon van de ontwerper van dit plan.

Het is nuttig er even op te wijzen wat er zal gebeuren bij de lozing van het industrieel en huishoudelijk afvalwater in het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke.

Ten eerste, tussen de overweg Gent-Adinkerke en Nieuwpoort wonen niet minder dan 150 gezinnen onmiddellijk langs het kanaal. Hierbij moet rekening worden gehouden met sociologische en psychologische factoren zoals bij voorbeeld reukhinder die schadelijk kan zijn voor de lichamelijke gezondheid, maar waarvan de psychologische invloed zeer groot kan zijn. Eigenaars van huizen op één van de oevers van het kanaal zullen in de eerstvolgende jaren hun eigendommen in waarde zien verminderen.

Ten tweede, vanuit toeristisch standpunt bekeken : enkele wandelpaden lopen gedeeltelijk langs het kanaal. De aldaar gelegen Konderdijk wordt veelvuldig gebruikt door fietsende toeristen. Vele toeristen-hengelaars brengen hun vakantie door aan de Westkust om in het kanaal te vissen. Zij vissen echter liever in een zuiver kanaal. Op een honderdtal meter van de plaats waar het vervuilde water zal worden geloosd is het lokaal en het oefenterrein van een bloeiende kayakclub gevestigd.

Wat voor zin heeft het dat het ene ministerie geld pompt om de toeristische infrastructuur uit te breiden en het hinterland dicht bij het kustgebieden te betrekken, als het andere departement deze inspanningen verwanselt door een verkeerde milieupolitiek te voeren?

Aan de hand van de argumenten hierboven opgesomd blijkt duidelijk dat het verplaatsen van het probleem een slechte oplossing is. Het saneren van de Westhoek moet op een ernstige manier worden aangepakt.

Vansteenkiste

Mijnheer de Minister, er zijn alternatieven. De enige, ware oplossing is de bouw van een waterzuiveringsinstallatie voor de Westhoek. Het WZK bevestigt dat, in het gunstigste geval, dit 5 à 6 jaar kan duren, in zover wij van veel regeringswijzigingen blijven bespaard.

Er bestaat eventueel een noodalternatief. Via een persleiding op de bodem van het kanaal, of indien dit de scheepvaart kan hinderen, langs het kanaal, het verontreinigd industriewater naar de zee lozen. Op deze leiding zou zelfs het rioolwater van Veurne kunnen worden aangesloten. Hierdoor zouden én de Proostdijkvaart én het kanaal minder worden verontreinigd.

Een tweede mogelijkheid is het plaatsen van een wachtbekken, een zogenaamde sterfput, waarbij de ruimingswagens van de VZK de brij van het industrieterrein kunnen wegvoeren.

Als derde noodoplossing kan eventueel het zogenaamde « bellensysteem » worden toegepast. Dit is de verluchting, door toedienen van

zuurstof, van het water. De zuiveringsgraad is echter onvoldoende om een, biologische zuivering te bekomen.

Mijnheer de Minister, ik heb mij niet willen beperken tot opmerkingen. Ik heb pogingen gedaan om alternatieven naar voren te brengen. Ik hoop u met die interpellatie nog meer te hebben overtuigd van de ernst van dit gebeuren. Trouwens uw voorlopige beslissing bewijst dat u die ernst beseft. De plaatselijke bevolking ziet met belangstelling uit naar de verdere evolutie en hoopt op een tijdige richtingswijziging door de overheid.

De Voorzitter: Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche heeft het woord.

Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, in aansluiting op de interpellatie van collega F. Vansteenkiste wil ik nog enkele aanvullende gegevens naar voren brengen en tevens een paar vragen stellen. Wij vernemen dat een collector voor de Proostdijkvaart is aangelegd en voltooid. Wij weten ook dat door deze collector nagenoeg 98 pct van de verontreiniging die in de Proostdijkvaart is aangeklaagd, zou worden weggenomen door de afvoer van het afvalwater van het industrieterrein te Veurne naar de Hanssenslaan. Intussen is de Proostdijkvaart beschouwd als een open riool. Dit is waarschijnlijk ook de reden van de verwarring en van de weerstand die in de streek is gegroeid. De vraag is wat met de verontreinigde belasting ervan, die schijnt te zijn opgelopen tot 83.000 inwoners-equivalenten, zal gebeuren. Dit afvalwater zou inderdaad voor 96 pct afkomstig zijn van bedrijven gevestigd op het industrieterrein. Nu zal die collector pas effectief worden als het ontbrekend gedeelte stadsriool er komt die moet worden gerealiseerd door de stad Veurne, ter afvoering van het huishoudelijk afvalwater van de woonwijk «De Nieuwe Stede» te Veurne. Zo kan men komen tot een volledige sanering van de Proostdijk kvaart-Koolhofvaart.

Mijn vraag is welke stappen werden gedaan om de stad Veurne hiertoe aan te sporen door de Minister die de waterzuivering onder zijn bevoegdheid heeft. Wat baat het collectoren aan te leggen als er geen effectief gebruik wordt van gemaakt? De klachten die nu plots de pers bereiken en zeer acuut worden, zijn zeer oud. Een eerste klacht tegen deze vervuiling werd op 13 februari 1974 toegestuurd — dus nog vóór u voor de waterzuivering bevoegd was, mijnheer de Minister — door de dijkgraaf van de Veurnse Polder-noordwatering, die met een enorme waakzaamheid, gepaard aan handelingen, haar taak heeft vervuld.

Ik wil dit even in het licht stellen want de plaatselijke instellingen hebben werkelijk alles gedaan om de moeilijkheden te vermijden die zich nu voordoen. Zoals blijkt uit de data die ik bij mij heb, werd voortdurend geschreven naar de ministeriële departementen om aan te dringen, om een onderhoud aan te vragen enz..., werd ook de waterzuiveringsmaatschappij voor het Kustbekken gecontacteerd omdat deze na al die jaren nog geen echte regeling getroffen heeft.

Aangezien de collector Proostdijkvaart nog niet is aangesloten op een zuiveringsinstallatie — vraag die door heel de streek reeds jaren is gesteld en waarvan ook collega E. Vansteenkiste heeft gezegd dat de waterzuiveringsmaatschappij voor het Kustbekken akkoord gaat — zou ik willen vragen wanneer het waterzuiveringsstation zal worden aanbesteed. Naar het schijnt zou dit in Wulpen worden gebouwd. Graag meer uitleg hierover.

Voorts ben ik wel even geschrokken toen ik collega E. Van Steenkiste hoorde spreken van een periode van vijf à zes jaar, nodig voor de inwerkingstelling van dit zuiveringsstation. Is het juist dat men zo lang zal moeten wachten want dan zou weer de vraag rijzen of de opschortende maatregelen zullen kunnen behouden blijven. Zullen intussen geen andere opschortende maatregelen moeten worden genomen? Is er thans een onderzoek aan de gang

De heer E. Vansteenkiste (VU)

Tyberghien-Vandenbussche

naar de aard van de lozingen die de verontreiniging veroorzaken en ook naar de weerslag daarvan in het lozingsgebied? De Waterzuiveringsmaatschappij voor het Kustbekken zou het plan hebben te laten lozen naar de Duinkerke-Nieuwpoortvaart maar zou dit geen te grote verontreiniging van dit kanaal tot gevolg hebben? Is het juist dat er ook een reëel gevaar bestaat voor verontreiniging van de Veurnevaart en van de visrijke kleine en grote Beverdijk? De vrees daarvoor groeit in de streek.

Vaak wordt de slogan gehanteerd «de vervuiler betaalt», ook in de diensten van de Waterzuiveringsmaatschappij voor het Kustbekken. Wij vragen ons af in hoever dit principe wordt gevolgd. Ik verwijs naar een opmerking die collega E. Vansteenkiste daarnet maakte in dit verband.

Wanneer gaat men daar werk van maken?

Ik heb vernomen dat in Lo een zuiveringsinstallatie zou liggen te roesten die moest worden gebruikt door een melkerij van Lo, die echter omwille van de hoge kosten en van haar concurrentiële positie gevraagd heeft de exploitatie te laten gebeuren door de Waterzuiveringsmaatschappij voor het Kustbekken. Zij steunde zich op de redenering dat als de andere bedrijven geen voorzuivering toepassen en er dus ook niets voor hoeven te betalen, het niet logisch is dat alleen zij deze grote kosten op zich moeten nemen.

Is het juist dat daar een zuiveringsinstallatie is die niet wordt gebruikt?

Als wij het onderwerp aansnijden van industriële vervuiling, ben ik er mij van bewust dat dit het voorwerp moet zijn van een aparte interpellatie die ik dan ook voornemens ben te houden. Kan intussen een vergelijk worden gevonden en zijn de besprekingen daarover aan de gang? Wat zijn de plannen van de minister?

De Voorzitter: De heer M. Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, heeft het woord.

De heer M. Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap: Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, zoals u weet hebben wij unaniem een decreet aanvaard waardoor een waterzuiveringsmaatschappij voor Vlaanderen kan worden opgericht in aanvulling van de wet van 1971 op de bescherming van de oppervlaktewaters. Dit decreet zal waarschijnlijk morgen in het Staatsblad verschijnen. Wij kunnen dan de koninklijke besluiten laten verschijnen met betrekking tot de werkelijke oprichting van de Vlaamse waterzuiveringsmaatschappij, die naast deze van het kustbekken zal kunnen plannen en werken.

Zodra wij de eerste schetsen van de plannen voor de waterzuivering in Vlaanderen hebben gekregen, zal ik ze voorleggen aan de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad.

De interpellatie van collega E. Vansteenkiste over het onbegrijpelijk beleid van een overheidsinstantie, namelijk de Waterzuiveringsmaatschappij voor het Kustbekken, die de zuivering van de ene waterloop blijft te zoeken in de vervuiling van de andere, is door de feiten wel enigszins achterhaald. Dit is niet de schuld van collega E. Vansteenkiste, maar ook de mijne niet, hoewel ik er wel voor iets tussenzit.

Ik heb het genoeg het geachte lid mede te delen dat ik op 16 januari 1981 mijn administratie opdracht heb gegeven deze kwestie te onderzoeken en de nodige voorstellen te doen, ten einde aan deze inderdaad nefaste situatie een einde te maken. In afwachting van de resultaten van het onderzoek heb ik de Waterzuiveringsmaatschappij voor het Kustbekken op 23 januari 1981 opdracht gegeven het vuile water van de Proostdijkvaart niet langer in het kanaal Nieuwpoort-Veurne te pompen.

Zoals ik vroeger reeds zegde in openbare vergadering en in de commissie, dient onze politiek gericht te zijn op globale oplossingen, dit wil zeggen zowel op de rioolnetten, de collectoren als op de zuiveringsinstallaties. Wij zoeken op het ogenblik hoe wij

blik hoe wij de proceduretermijn kunnen inkorten zodat wij niet langer 5 à 6 jaar moeten wachten alvorens een beslissing te kunnen nemen.

De door u voorgestelde noodoplossingen lijken mij echter niet wenselijk. De zuivering van het kustbekken, dat u trouwens zelf bestempelde als een sterfput, is zeer gering en er ontstaat hier een kwalijke reukhinder. Wij hebben de mogelijkheid wel onderzocht, maar wij hebben ze niet aangehouden. Het beddensysteem waarover u het hebt, is zeer duur, vooral wat het energieverbruik betreft. Ik vraag u nog een weinig geduld uit te oefenen. Ik zal u geregeld op de hoogte houden over het verloop van het onderzoek.

De problemen in verband met het industrieterrein van Veurne zijn op het ogenblik bij ons in behandeling. U weet echter dat de gemeenten bevoegd zijn voor de waterzuivering en dat wij slechts aanbevelingen kunnen doen aan de gemeenten om dossiers in te dienen. Zo hebben wij aan de gemeente Veurne gevraagd het dossier over de afwerking van de rioleringsaan ons voor te leggen, opdat wij eindelijk de door ons voor 100 procent betoelagde collectoren

Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche (CVP)

Galle

in dienst zouden kunnen nemen. Wij wachten op het initiatief van Veurne, mevrouw.

Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche : Mijnheer de Minister, is die aanbeveling reeds gebeurd of bent u van plan die aanbeveling te doen?

De heer M. Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap : ten einde spoed te maken met deze zaak, zijn wij voortdurend in onderhandeling met de betrokken gemeenten. Ik herhaal evenwel dat, zolang die Waterzuiveringsmaatschappij voor Vlaanderen niet effectief werkt, wij moeten wachten op initiatieven van de gemeente. Ik meen wel dat er in Veurne goede wil bestaat. Zoals u weet, subsidiëren wij voor 60 procent de riolering. Volgens mij bestaat de mogelijkheid dat het probleem spoedig wordt opgelost.

U hebt ook gevraagd, mevrouw, of het gezegde «de vervuiler betaalt» wordt genageleefd. Ook dit houdt verband met ons nieuw decreet. De Waterzuiveringsmaatschappij voor Vlaanderen zal pogen een gelijk kschakeling van iedereen te bereiken zodat een bedrijf dat aan waterzuivering doet niet wordt ontmoedigd omdat een ander bedrijf dat niet doet en waardoor zijn concurrentiële positie in het gedrang komt. Wij kennen bv. zeer goed het probleem van de melkerij in Lo. Dat bedrijf heeft een subsidie ontvangen voor een waterzuiveringsstation. De exploitatiekosten

liggen evenwel te hoog. Tevens wordt de opmerking gemaakt dat andere bedrijven zo maar in de beek lozen. Ook dit probleem moet door de nieuwe Waterzuiveringsmaatschappij worden behandeld zodanig dat men tot een gelijke behandeling komt van alle industrieën, zonder discriminatie.

Wat nu Wulpen betreft, met name de zuiveringsinstallatie voor de Westkust, kan ik U meedelen dat de vestigingsplaats reeds vorig jaar definitief werd bepaald en dat de aanbesteding ervan in het programma van de Waterzuiveringsmaatschappij voor het Kustbekken voor 1982 staat ingeschreven. Volgend jaar kan dus worden aanbesteed. Zoals u weet, vraagt het opmaken van de plannen heel wat voorbereiding, onder andere, voorontwerpen, ontwerpen, enzovoort. Wij zullen trachten de tijd die de procedure inneemt zoveel mogelijk in te korten.

Mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche: Mijnheer de Minister, ik meen te weten dat een eerste aanvraag betreffende dat zuiveringsstation reeds gebeurd is op 7 november 1975 vanuit de streek van Veurne, dus vanwege de Noordwatering. Deze aanvraag werd verschillende malen opnieuw gedaan. Op 5 maart 1976 is men gestart met de onderzoeken want door de WZK werden ter plaatse bezoeken afgelegd. Nu weet ik wel dat die periode inderdaad een zeer lange kruisweg inhoudt, maar het verwondert mij toch dat de

overheid deze problemen steeds maar groter laat worden. Volgens mij zou die wettelijke procedure heel wat korter moeten worden. Als men verschillende jaren nodig heeft alvorens de werken kunnen worden aangevangen, hoeft mén niet verbaasd te zijn dat bepaalde stukken van de vaart inderdaad bijna een sterfput zijn geworden. Dit is werkelijk een open riool geworden — en dit wordt ook erkend door de WZK — hetgeen betekent dat deze werken zeer dringend moeten worden uitgevoerd. Ik hoop dat de Minister de kans krijgt deze realisatie zo spoedig mogelijk ten uitvoer te brengen.

De heer M. Galle, Minister van de Vlaamse Gemeenschap : mevrouw Tyberghien, ook de Dender is een open riool en dus prioritair zoals uw streek. Zelf heb ik een bezoek ter plaatse gebracht en kunnen vaststellen dat de streek een dringende behoefte heeft aan een behoorlijke voorziening. Bij wat in 1975 is gebeurd was ik niet betrokken. De regionalisering heeft ons ter zake een handje toegestoken en dank zij het decreet dat werd goedgekeurd, kunnen wij nu spoedig vooruit.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

Dames en heren, ik stel u voor hier onze werkzaamheden te onderbreken.

— *De vergadering wordt gesloten om 12.15 uur.*

Volgende open bare vergadering deze namiddag om 14.30 uur.
